

b) în scopul reevaluării conformității echipamentelor sub presiune transportabile existente, prevăzute la art. 4 lit. a), care satisfac cerințele tehnice prevăzute în:

— Acordul european referitor la transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase, încheiat la Geneva la 30 septembrie 1957, la care România a aderat prin Legea nr. 31/1994 și care se aplică transporturilor interne în baza Ordonanței Guvernului nr. 48/1999 privind transportul rutier al mărfurilor periculoase, aprobată cu modificări prin Legea nr. 122/2002, denumit în continuare *ADR*; și

— Regulamentul privind transportul internațional feroviar al mărfurilor periculoase, anexa la apendicele B — Reguli uniforme privind contractul de transport internațional feroviar al mărfurilor CIM — al Convenției cu privire la transporturile internaționale feroviare (COTIF), semnată la Berna la 9 mai 1980, ratificată de România prin Decretul nr. 100/1983, care se aplică transporturilor interne în baza Ordonanței Guvernului nr. 49/1999 privind transportul mărfurilor periculoase pe calea ferată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 788/2001, denumit în continuare *RID*;

c) în scopul utilizării repetate și al inspecțiilor periodice:

(i) echipamentelor sub presiune transportabile, prevăzute la lit. a) și b);

(ii) recipientelor-butelii existente, care poartă marcajul de conformitate prevăzut în Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 113/2001 privind aprobarea unor reglementări tehnice pentru recipiente-butelii, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică:

a) echipamentelor sub presiune transportabile, care au fost introduse pe piață până la 31 decembrie 2004 sau, în cazul prevăzut la art. 24, până la 31 decembrie 2005 și care nu au fost reevaluate pentru a se constata dacă mai sunt conforme cu cerințele *ADR* și *RID*;

b) echipamentelor sub presiune transportabile, utilizate exclusiv pentru transportul mărfurilor periculoase între România și Comunitatea Europeană, pe de o parte, și țări terțe, pe de altă parte, efectuat în conformitate cu *ADR* și *RID*.

Definiții

Art. 4. — În sensul prezentei hotărâri, următorii termeni se definesc astfel:

a) *echipamente sub presiune transportabile*:

(i) toate recipientele sub presiune, cum ar fi buteliile, tuburile, recipientele-butoi, recipientele criogenice, bateriile de recipiente-butelii, definite în *ADR*;

(ii) toate cisternele, inclusiv cisternele demontabile, cisternele-container, cum ar fi cisternele mobile, cisternele vagoanelor-cisternă, cisternele sau recipientele montate în baterie pe vagoane de cale ferată sau pe șasiu auto, cisternele autocisternelor care sunt utilizate pentru transportul gazelor din clasa a 2-a, potrivit clasificării prevăzute în *ADR* și *RID*, și pentru transportul anumitor substanțe periculoase încadrate în alte clase prevăzute în anexa nr. 1, incluzând armăturile și alte accesorii ale acestora utilizate în transport.

Sunt excluse din această definiție echipamentele supuse principiilor generale de exceptare aplicabile pentru cantități mici și pentru cazuri speciale prevăzute în *ADR* și *RID*, precum și recipientele pulverizatoare de aerosoli reglementate de Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 595/2002 pentru aprobarea Reglementărilor tehnice cu privire la recipientele pulverizatoare de aerosoli, RT 75/324, și buteliile de gaz pentru aparatele de respirat;

b) *marcaj* — simbolul prevăzut la art. 12;

c) *proceduri de evaluare a conformității* — procedurile prevăzute în anexa nr. 2 partea I;

d) *reevaluarea conformității* — procedura pentru evaluarea ulterioară a conformității echipamentelor sub presiune transportabile deja fabricate și puse în funcțiune până la data de 31 decembrie 2004 sau pentru echipamentele sub presiune transportabile introduse pe piață până la data de 31 decembrie 2005, care se efectuează la cererea proprietarului sau a reprezentantului autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau a deținătorului;

e) *organism notificat* — organism de inspecție desemnat de Ministerul Economiei și Comerțului în conformitate cu prevederile art. 10 și cu respectarea criteriilor prevăzute în anexele nr. 3 și 4 sau de autoritatea națională competentă dintr-un stat membru al Uniunii Europene;

f) *organism aprobat* — organism de inspecție desemnat de Ministerul Economiei și Comerțului în conformitate cu prevederile art. 11 și cu respectarea criteriilor prevăzute în anexele nr. 3 și 5 sau de autoritatea națională competentă dintr-un stat membru al Uniunii Europene.

Evaluarea conformității pentru introducerea pe piață a echipamentelor sub presiune transportabile noi

Art. 5. — (1) Recipientele și cisternele noi trebuie să respecte prevederile aplicabile din *ADR* și *RID*. Conformitatea unor astfel de echipamente sub presiune transportabile cu respectivele prevederi se stabilește de către un organism notificat, numai prin aplicarea exclusivă a procedurilor de evaluare a conformității prevăzute în anexa nr. 2 partea I și în anexa nr. 6.

(2) Armăturile și alte accesorii noi utilizate în transport trebuie să respecte prevederile relevante din *ADR* și *RID*.

(3) Armăturile și alte accesorii care au funcție directă de securitate pentru echipamentele sub presiune transportabile, în special supapele de siguranță, armăturile de umplere și golire și armăturile buteliilor, trebuie supuse unei proceduri de evaluare a conformității cel puțin la fel de severă ca cea aplicată recipientelor și cisternelor pe care sunt montate. Astfel de armături și alte accesorii utilizate în transport pot fi supuse unei proceduri de evaluare a conformității diferite față de procedura utilizată pentru recipiente sau cisterne.

(4) Dacă *ADR* și *RID* nu conțin prevederi tehnice detaliate pentru armăturile și accesoriiile prevăzute la alin. (3), aceste armături și accesorii trebuie să respecte cerințele Hotărârii Guvernului nr. 752/2002 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a echipamentelor sub presiune și, conform prevederilor acesteia, trebuie supuse unei proceduri de evaluare a conformității pentru categoriile II, III sau IV, stabilite în art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 752/2002, în funcție de încadrarea recipientelor sau cisternelor în categoria 1, 2 sau 3, conform prevederilor din anexa nr. 6.

(5) Introducerea pe piață și punerea în funcțiune a echipamentelor sub presiune transportabile, prevăzute la art. 2 lit. a), care satisfac cerințele prezentei hotărâri și poartă marcajul prevăzut la art. 12 alin. (1) și (2), nu pot fi interzise, limitate sau împiedicate.

Art. 6. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 5, se admit introducerea pe piață, transportul și punerea în funcțiune de către utilizatori a recipientelor sub presiune, incluzând armăturile și alte accesorii ale acestora utilizate pentru transport, prevăzute la art. 2 lit. a), a căror conformitate a fost evaluată de către un organism aprobat.

(2) Echipamentele sub presiune transportabile a căror conformitate a fost evaluată de către un organism aprobat nu pot să poarte marcajul prevăzut la art. 12 alin. (1).

(3) Organismul aprobat activează în exclusivitate pentru grupul de firme din care face parte.

(4) Procedurile care se aplică în scopul evaluării conformității de către organisme aprobate sunt modulele A1, C1, F și G, prevăzute în anexa nr. 2 partea I.

Reevaluarea conformității echipamentelor sub presiune transportabile existente

Art. 7. — (1) Conformitatea echipamentelor sub presiune transportabile, prevăzute la art. 2 lit. b), cu prevederile aplicabile din anexele la ADR și RID se stabilește de un organism notificat, în conformitate cu procedura de reevaluare a conformității prevăzută în anexa nr. 2 partea a II-a. Dacă astfel de echipamente au fost fabricate în serie, se poate autoriza reevaluarea conformității recipientelor sub presiune, incluzând armăturile și alte accesorii ale acestora utilizate în transport, de către un organism aprobat în condițiile în care conformitatea cu tipul este reevaluată de un organism notificat.

(2) Introducerea pe piață și punerea în funcțiune a echipamentelor sub presiune transportabile, prevăzute la art. 2 lit. b), care satisfac cerințele prezentei hotărâri și poartă marcajul prevăzut la art. 12 alin. (1), nu pot fi interzise, limitate sau împiedicate.

Inspekția periodică și utilizarea repetată

Art. 8. — (1) Inspekțiile periodice ale recipientelor sub presiune, incluzând armăturile și accesoriile acestora utilizate în transport, prevăzute la art. 2 lit. c), trebuie stabilite de către un organism notificat sau de către un organism aprobat, în conformitate cu procedura prevăzută în anexa nr. 2 partea a III-a. Inspekțiile periodice ale cisternelor, incluzând armăturile și alte accesorii ale acestora utilizate în transport, trebuie stabilite de către un organism notificat, în conformitate cu procedura prevăzută în anexa nr. 2 partea a III-a modulul 1. Este permisă efectuarea inspekțiilor periodice ale cisternelor pe teritoriul României și de către organisme aprobate, recunoscute pentru efectuarea de inspekții periodice ale cisternelor și care funcționează sub supravegherea unui organism notificat, potrivit procedurii prevăzute în anexa nr. 2 partea a III-a modulul 2 — Inspekția periodică prin asigurarea calității.

(2) Echipamentele sub presiune transportabile, prevăzute la art. 2, pot fi supuse inspekției periodice în România sau în orice stat membru al Uniunii Europene.

(3) Utilizarea, inclusiv umplerea, depozitarea, golirea sau reumplerea:

a) echipamentelor sub presiune transportabile, prevăzute la art. 2 lit. a), b) și c), care satisfac cerințele prezentei hotărâri și poartă marcajul prevăzut la art. 12 alin. (1);

b) recipientelor-butelii existente, care poartă marcajul prevăzut în Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 113/2001, cu modificările ulterioare, precum și marcajul și numărul de identificare prevăzut la art. 12 alin. (3), care indică faptul că recipientele-butelii au fost supuse unei inspekții periodice, nu poate fi interzisă, limitată sau împiedicată din considerente referitoare la echipamentul sub presiune transportabil ca atare.

(4) În România echipamentele sub presiune transportabile, cu excepția echipamentului sub presiune transportabil ca atare sau a accesoriilor necesare în timpul transportului,

trebuie să respecte cerințele aplicabile pentru depozitare sau utilizare cuprinse în reglementări tehnice specifice elaborate în acest scop, care se aprobă prin ordin al ministrului economiei și comerțului și care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dispoziții naționale

Art. 9. — (1) Pentru dispozitivele destinate a fi conectate la alt echipament și pentru codurile de culoare aplicabile la echipamentele sub presiune transportabile se aplică prevederile în vigoare ale cap. 6 pct. 2 din anexa A la ADR și din RID. Dacă apar probleme de siguranță la transportul sau la utilizarea anumitor tipuri de gaz, este permisă o perioadă scurtă de tranziție, astfel încât reglementările naționale aplicabile să poată fi menținute chiar și după adăugarea standardelor europene la ADR și RID.

(2) În condițiile în care temperatura mediului ambiant este de obicei mai mică de -20°C pot fi impuse standarde mai severe cu privire la temperatura de funcționare a materialelor destinate a fi utilizate în transportul național al mărfurilor periculoase, până la includerea în anexele la ADR și RID a dispozițiilor referitoare la temperaturile de referință corespunzătoare pentru anumite zone climatice.

Organisme notificate

Art. 10. — (1) Ministerul Economiei și Comerțului evaluează competența organismelor din România care solicită să fie notificate conform prevederilor prezentei hotărâri, pe baza normelor metodologice elaborate avându-se în vedere criteriile enunțate în anexele nr. 3 și 4, aprobate prin ordin al ministrului economiei și comerțului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Fiecare organism care dorește să fie desemnat comunică Ministerului Economiei și Comerțului informații complete și dovezi privind respectarea criteriilor prevăzute în anexele nr. 3 și 4.

(2) Ministerul Economiei și Comerțului va comunica Comisiei Europene și statelor membre lista organismelor notificate pe care le-a desemnat să efectueze procedurile de evaluare a conformității prevăzute în anexa nr. 2 partea I, pentru echipamente sub presiune transportabile noi, să reevalueze conformitatea tipurilor sau a echipamentelor existente conform anexei nr. 2 partea a II-a cu cerințele din anexele la ADR și RID și/sau să efectueze inspekții periodice conform anexei nr. 2 partea a III-a modulul 1 și/sau să efectueze funcția de supraveghere conform anexei nr. 2 partea a III-a modulul 2. Ministerul Economiei și Comerțului va comunica și numărul de identificare alocat acestor organisme anterior de către Comisia Europeană.

(3) Lista organismelor notificate și numărul alocat acestora, precum și sarcinile specifice pentru care au fost notificate se publică și se actualizează în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

(4) În condițiile în care se constată că un organism notificat nu mai întrunește criteriile prevăzute la alin. (1), Ministerul Economiei și Comerțului retrage notificarea acestuia.

(5) Ministerul Economiei și Comerțului va informa imediat Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene cu privire la deciziile adoptate conform alin. (4).

Organisme aprobate

Art. 11. — (1) Ministerul Economiei și Comerțului evaluează competența organismelor din România care solicită să activeze ca organisme aprobate conform prevederilor

prezentei hotărâri, pe baza normelor metodologice elaborate avându-se în vedere criteriile enunțate în anexele nr. 3 și 5, aprobate prin ordin al ministrului economiei și comerțului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Fiecare organism care dorește să fie recunoscut comunică Ministerului Economiei și Comerțului informații complete și dovezi privind respectarea criteriilor prevăzute în anexele nr. 3 și 5.

(2) Ministerul Economiei și Comerțului va comunica Comisiei Europene și statelor membre organismele aprobate, pe care le-a desemnat conform alin. (1) să efectueze inspecțiile periodice ale recipientelor sub presiune, inclusiv ale armăturilor și ale altor accesorii utilizate în transport, prevăzute la art. 4 lit. a) pct. (i), sau pentru reevaluarea conformității recipientelor sub presiune transportabile existente, incluzând armăturile și alte accesorii utilizate în transport, care corespund unui tip reevaluat de un organism notificat, pentru a asigura respectarea continuă a prevederilor aplicabile din ADR și RID în conformitate cu procedurile stabilite în anexa nr. 2 partea a III-a modulul 1. Ministerul Economiei și Comerțului va comunica și numărul de identificare alocat acestor organisme anterior de către Comisia Europeană.

(3) Ministerul Economiei și Comerțului va comunica Comisiei Europene și statelor membre organismele aprobate, pe care le-a desemnat conform alin. (1) să efectueze inspecțiile periodice ale cisternelor în condițiile prevăzute la art. 8 alin. (1). Ministerul Economiei și Comerțului va comunica și numărul de identificare alocat acestor organisme anterior de către Comisia Europeană.

(4) Lista organismelor aprobate și numărul alocat acestora, precum și sarcinile specifice pentru care au fost recunoscute se publică și se actualizează în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

(5) În condițiile în care constată că un organism recunoscut nu mai întrunește criteriile prevăzute la alin. (1), Ministerul Economiei și Comerțului retrage aprobarea acestuia.

(6) Ministerul Economiei și Comerțului va informa imediat Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene cu privire la deciziile adoptate conform alin. (5).

Marcare

Art. 12. — (1) Fără a aduce atingere cerințelor privind marcarea recipientelor sub presiune și cisternelor din cadrul echipamentelor sub presiune transportabile, prevăzute în ADR și RID, cisternele și recipientele sub presiune care satisfac prevederile art. 5 alin. (1) și ale art. 7 alin. (1) trebuie să poarte marcaj aplicat conform prevederilor din anexa nr. 2 partea I. Elementele de identificare ale marcajului care trebuie utilizat sunt prevăzute în anexa nr. 7. Acest marcaj se aplică în mod vizibil, lizibil și durabil și trebuie să fie însoțit de numărul de identificare al organismului notificat care a efectuat procedura de evaluare a conformității recipientelor sub presiune și cisternelor. În cazul unei reevaluări acest marcaj trebuie însoțit de numărul de identificare al organismului notificat sau al organismului aprobat. Pentru echipamentele sub presiune transportabile, care respectă prevederile art. 9 alin. (2), numărul de identificare al organismului notificat sau al organismului aprobat trebuie să fie urmat de inscripția „-40°C”.

(2) Armăturile noi și alte accesorii, care au o funcție directă de siguranță, trebuie să poarte marcajul prevăzut în anexa nr. 7 sau marcajul european de conformitate CE,

ale cărui elemente de identificare sunt prevăzute în anexa nr. 3 la Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor. Aceste marcaje nu trebuie să fie însoțite de numărul de identificare al organismului notificat care efectuează evaluarea conformității la armături și alte accesorii utilizate pentru transport. Celelalte armături și accesorii nu vor fi supuse nici unei cerințe speciale de marcare.

(3) Fără a aduce atingere cerințelor referitoare la marcarea recipientelor sub presiune și cisternelor stabilite în ADR și RID, în scopul inspecțiilor periodice, toate echipamentele sub presiune transportabile, prevăzute la art. 8 alin. (1), trebuie să poarte numărul de identificare al organismului care a efectuat inspecțiile periodice ale echipamentului, pentru a indica faptul că acesta poate să fie utilizat în continuare. Pentru recipientele-butelii reglementate prin Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 113/2001, cu modificările ulterioare, atunci când se efectuează prima inspecție periodică, conform prevederilor prezentei hotărâri, numărul de identificare mai sus menționat trebuie să fie precedat de marcajul prevăzut în anexa nr. 7.

(4) Atât în cazul evaluării conformității, cât și în cazul reevaluării și al inspecțiilor periodice, numărul de identificare al organismului notificat sau al organismului aprobat se aplică în mod vizibil și durabil pe propria răspundere de către organism sau sub responsabilitatea acestuia:

(i) de producător sau de reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene; sau

(ii) de proprietar sau de reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene; sau

(iii) de către deținător.

(5) Este interzisă aplicarea marcajelor pe echipamentele sub presiune transportabile care ar putea să inducă în eroare părțile terțe în privința semnificației sau a reprezentării grafice a marcajului prevăzute de prezenta hotărâre. Orice alt marcaj se poate aplica pe echipamente, cu condiția ca vizibilitatea și lizibilitatea marcajului prevăzut în anexa nr. 7 să nu fie astfel reduse.

Art. 13. — (1) În situația în care care organismul de control prevăzut la art. 15 constată că echipamentele sub presiune transportabile, atunci când sunt întreținute corect și utilizate conform scopului prevăzut, ar putea să pună în pericol sănătatea și/sau securitatea persoanelor și, după caz, a animalelor domestice ori a proprietății în timpul transportului și/sau utilizării, deși poartă un marcaj, aceasta poate:

a) limita sau interzice introducerea pe piață, transportul sau utilizarea echipamentului respectiv; sau

b) retrage de pe piață sau din circulație echipamentul.

(2) Organismul de control prevăzut la alin. (1) informează într-un interval de 72 de ore Ministerul Economiei și Comerțului în legătură cu luarea oricăreia dintre măsurile prevăzute la alin. (1), precizând motivele deciziei sale.

(3) Atunci când organismul de control constată că echipamentele sub presiune care nu sunt conforme poartă marcajul prevăzut la art. 12, ia măsuri corespunzătoare împotriva celui care a aplicat marcajul și informează Ministerul Economiei și Comerțului într-un interval de 72 de ore cu privire la orice decizie adoptată.

(4) Ministerul Economiei și Comerțului va informa imediat Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene asupra oricărei decizii adoptate conform prevederilor alin. (1) și (3).

Marcarea necorespunzătoare

Art. 14. — (1) Dacă organismul de control constată că marcajul prevăzut în anexa nr. 7 este aplicat necorespunzător, fără a aduce atingere prevederilor art. 13, acesta obligă:

a) pe proprietar sau pe reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene; sau

b) pe deținător sau pe producător ori pe reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, să aducă echipamentele sub presiune transportabile în stare de conformitate cu cerințele referitoare la marcarea și să înceteze încălcarea prevederilor prezentei hotărâri.

(2) Dacă neconformitatea continuă, organismul de control ia toate măsurile corespunzătoare pentru:

a) a limita sau a interzice introducerea pe piață, transportul ori utilizarea echipamentului în cauză; sau

b) a asigura retragerea de pe piață sau din circulație a acestuia, conform procedurii stabilite la art. 13.

(3) Organismul de control prevăzut la alin. (1) informează într-un interval de 72 de ore Ministerul Economiei și Comerțului în legătură cu luarea oricăreia dintre măsurile prevăzute la alin. (2), precizând motivele deciziei sale.

(4) Ministerul Economiei și Comerțului va informa imediat Comisia Europeană asupra oricărei decizii adoptate conform prevederilor alin. (1) și (2).

Răspunderi și sancțiuni

Art. 15. — Organismul de control care verifică respectarea prevederilor prezentei hotărâri este Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR—SP.

Art. 16. — (1) Încălcarea prevederilor prezentei hotărâri atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz, a celor vinovați, în condițiile legii.

(2) Următoarele fapte constituie contravenții:

a) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (1)—(4), referitoare la cerințele aplicabile din ADR și RID, se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei și se aplică măsuri conform prevederilor art. 13 alin. (1);

b) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (1), referitoare la reevaluarea echipamentelor sub presiune transportabile, prevăzute la art. 4 lit. a), se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei și se aplică măsuri conform prevederilor art. 13 alin. (1);

c) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (1) și (2), referitoare la inspekția periodică și utilizarea repetată, se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei și se aplică măsuri conform prevederilor art. 13 alin. (1);

d) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (1), art. 7 alin. (1) și art. 8 alin. (1), referitoare la deținerea documentației tehnice prevăzute în modulele de evaluare a conformității aplicabile din anexa nr. 2 partea I sau în anexa nr. 2 partea a III-a, se sancționează cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei și se aplică măsuri conform prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a), până la o dată stabilită de organismul de inspekție de comun acord cu producătorul, deținătorul sau utilizatorul echipamentelor sub presiune transportabile, după caz, sau cu reprezentantul autorizat al acestora, persoană juridică cu sediul în

România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, în scopul eliminării neconformităților;

e) nerespectarea prevederilor art. 12 alin. (1)—(4), referitoare la aplicarea marcajului, se sancționează cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei și se aplică măsuri conform prevederilor art. 14 alin. (1) și (2).

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (2) se realizează de către persoane împuternicite din cadrul Inspekției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR—SP.

(4) Dispozițiile referitoare la contravenții prevăzute la alin. (2) și (3) se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 17. — Orice decizie luată în baza prezentei hotărâri de către Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR—SP, din care rezultă sancțiuni și restricții de introducere pe piață, transport sau utilizare a echipamentelor sub presiune transportabile ori retragerea de pe piață sau din circulație a acestora, trebuie să menționeze:

— temeiul legal al deciziei, în condițiile prezentei hotărâri;

— căile de atac împotriva deciziei Inspekției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR—SP, în condițiile legii;

— termenele pentru exercitarea căilor de atac și se aduce la cunoștință celui sancționat într-un interval de 72 de ore.

Aplicabilitatea prevederilor altor acte normative care transpun în legislația română directive ale Uniunii Europene

Art. 18. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2005, Reglementările tehnice cu privire la prevederi comune pentru recipiente-butelii și metode de verificare a acestora — RT 76/767, aprobate prin Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 113/2001, astfel cum a fost modificat prin Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 59/2002, își încetează aplicabilitatea pentru echipamentele sub presiune transportabile reglementate de prezenta hotărâre, cu excepția prevederilor:

— art. 1 și celor din anexa nr. 2A pct. 1—3;

— art. 1 și celor din anexa nr. 3A pct. 1—3;

— art. 1 și celor din anexa nr. 4A pct. 1—3,

ale fiecăreia dintre anexele nr. 2, 3 și, respectiv, 4 la ordinul sus-menționat.

(2) De la data prevăzută la alin. (1) certificatele de aprobare de model CS pentru recipiente-butelii, emise în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 113/2001, cu modificările și completările ulterioare, sunt recunoscute ca fiind echivalente cu certificatele de examinare CE de tip prevăzute în prezenta hotărâre.

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 19. — (1) Până la data aderării României la Uniunea Europeană se admit introducerea pe piață și punerea în funcțiune în mod repetat și a echipamentelor sub presiune transportabile care, conform prevederilor art. 5 alin. (4), cuprind armături și alte accesorii care

poartă marcajul național de conformitate CS. Elementele de identificare ale marcajului național de conformitate CS sunt prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 608/2001.

(2) De la data aderării României la Uniunea Europeană se admit introducerea pe piață și punerea în funcțiune în mod repetat numai a echipamentelor sub presiune transportabile care, conform prevederilor art. 5 alin. (4), cuprind armături și alte accesorii care poartă marcajul CE.

(3) Se interzice aplicarea pe armături și alte accesorii a marcajului CS concomitent cu marcajul CE, în condițiile prezentei hotărâri.

Art. 20. — (1) Până la data aderării României la Uniunea Europeană, pentru realizarea procedurilor de evaluare a conformității prevăzute de prezenta hotărâre, Ministerul Economiei și Comerțului recunoaște și desemnează organismele care realizează evaluarea conformității potrivit prevederilor art. 5 și 6.

(2) Recunoașterea și desemnarea organismelor prevăzute la alin. (1) se realizează conform normelor metodologice elaborate avându-se în vedere criteriile minime enunțate în anexele nr. 3, 4 și 5, după caz, aprobate prin ordin al ministrului economiei și comerțului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Lista cuprinzând organismele prevăzute la alin. (1), sarcinile specifice pentru care acestea au fost desemnate și numerele lor de identificare se aprobă și se actualizează, ori de câte ori este necesar, prin ordin al ministrului economiei și comerțului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 21. — În situația în care evaluarea conformității echipamentelor sub presiune transportabile, destinate pieței naționale, se realizează prin utilizarea procedurilor prevăzute de prezenta hotărâre de către organisme recunoscute și desemnate la nivel național, în condițiile prezentei hotărâri, producătorul, proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România, trebuie să aplice marcajul prevăzut la art. 12 alin. (1) ori marcajul național de conformitate CS, în cazul prevăzut la art. 12 alin. (2).

Art. 22. — (1) Până la data aderării României la Uniunea Europeană prevederile referitoare la marcajul CE sunt aplicabile și pentru marcajul CS.

(2) Sancțiunile și măsurile prevăzute la art. 16 se aplică și în cazul produselor reglementate de prezenta hotărâre, care sunt introduse pe piață cu marcaj CS.

Art. 23. — Se admit introducerea pe piață și punerea în funcțiune a recipientelor-butoi, bateriilor de butelii și cisternelor până la data de 31 decembrie 2005, care sunt conforme prevederilor din prescripțiile tehnice — colecția Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — ISCIR aplicabile,

în vigoare până la 1 ianuarie 2005, prevăzute în anexa nr. 8, și se autorizează punerea ulterioară în funcțiune a unui astfel de echipament în situația în care a fost doar introdus pe piață anterior datei de 31 decembrie 2005.

Art. 24. — Se admit introducerea pe piață și punerea în funcțiune a echipamentelor sub presiune transportabile până la data de 31 decembrie 2005, care sunt conforme prevederilor din prescripțiile tehnice — colecția Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — ISCIR aplicabile, în vigoare până la 1 ianuarie 2005, prevăzute în anexa nr. 8, și se autorizează punerea ulterioară în funcțiune a unui astfel de echipament în situația în care a fost doar introdus pe piață anterior datei de 31 decembrie 2005.

Art. 25. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri prescripțiile tehnice — colecția Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — ISCIR, prevăzute în anexa nr. 8, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei hotărâri își încetează aplicabilitatea.

Art. 26. — Anexele nr. 1—8 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 27. — Prezenta hotărâre transpune în legislația națională Directiva 99/36/EC a Consiliului Uniunii Europene din 29 aprilie 1999 privind echipamentele sub presiune transportabile, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L nr. 138, pag. 20—56, cu modificările introduse de:

— Directiva 2001/2/EC a Comisiei Comunităților Europene din 4 ianuarie 2001, care adaptează la progresul tehnic Directiva 99/36/EC, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L nr. 5 din 10 ianuarie 2001, pag. 4;

— Decizia 2001/107/EC a Comisiei Comunităților Europene din 25 ianuarie 2001, prin care pentru anumite echipamente sub presiune transportabile se amână data implementării Directivei 99/36/EC, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L nr. 39 din 9 februarie 2001, pag. 43;

— Directiva 2002/50/EC a Comisiei Comunităților Europene din 6 iunie 2002, care adaptează la progresul tehnic Directiva 99/36/EC, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L nr. 149 din 7 iunie 2002, pag. 28;

— Corrigendum 31999L0036R(3), publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L nr. 168 din 27 iunie 2002, pag. 58.

Art. 28. — (1) Prevederile prezentei hotărâri intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005.

(2) Prevederile art. 10 alin. (5), ale art. 11 alin. (6), ale art. 13 alin. (3) și ale art. 14 alin. (3) vor intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și comerțului,

Mihai Berinde,

secretar de stat

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Miron Tudor Mitrea

LISTA
substanțelor periculoase, altele decât cele din clasa a 2-a

Numărul UN	Clasa	Cifrele ADR/RID	Substanțele periculoase
1.051	6.1	1	Acid cianhidric stabilizat
1.052	8	6	Acid fluorhidric anhidru
1.790	8	6	Acid fluorhidric

PARTEA I

Proceduri de evaluare a conformității**Modulul A — Controlul intern al producției**

1. *Controlul intern al producției* este procedura prin care producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, care îndeplinește obligațiile prevăzute la pct. 2, garantează și declară că echipamentele sub presiune transportabile satisfac cerințele prezentei hotărâri. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, trebuie să aplice marcajul „π” pe toate echipamentele sub presiune transportabile și să întocmească o declarație de conformitate scrisă.

2. Producătorul trebuie să întocmească documentația tehnică descrisă la pct. 3 și producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, după caz, trebuie să țină la dispoziția autorităților de control, în scopul efectuării controlului, această documentație o perioadă de 10 ani de la fabricarea ultimului echipament sub presiune transportabil. Dacă nici producătorul, nici reprezentantul autorizat al acestuia nu este persoană juridică cu sediul în România ori pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, obligația de a ține disponibilă documentația tehnică revine persoanei care introduce pe piață echipamentele sub presiune transportabile.

3. Documentația tehnică trebuie să permită efectuarea unei evaluări a conformității echipamentelor sub presiune transportabile cu cerințele prezentei hotărâri. În măsura în care este necesar pentru o astfel de evaluare, documentația tehnică trebuie să cuprindă proiectul, fabricația și funcționarea echipamentelor sub presiune transportabile și să conțină următoarele:

- a) o descriere generală a echipamentelor sub presiune transportabile;
- b) proiectul, planuri de fabricație și diagrame ale componentelor, subansamblurilor, scheme electrice etc.;
- c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor și diagramelor menționate și a modului de funcționare a echipamentelor sub presiune transportabile;
- d) descrierea soluțiilor adoptate pentru a satisface cerințele prezentei hotărâri;
- e) rezultatele calculului de proiectare, examinările efectuate etc.;
- f) rapoarte de încercări.

4. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori pe teritoriul unui

stat membru al Uniunii Europene, trebuie să păstreze împreună cu documentația tehnică o copie a declarației de conformitate.

5. Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare ca să asigure că procesul de fabricație impune ca echipamentele sub presiune transportabile fabricate să fie conforme cu documentația tehnică prevăzută la pct. 2 și cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

Modulul A1 — Verificări interne ale fabricației suplimentate cu monitorizarea evaluării finale

Modulul A1 constă din modulul A, la care se adaugă următoarele cerințe suplimentare:

Evaluarea finală trebuie să fie efectuată de producător și supravegheată prin vizite inopinate de către un organism notificat ales de producător.

În timpul acestor vizite organismul notificat trebuie:

a) să se asigure că producătorul realizează efectiv evaluarea finală;

b) să preleveze mostre de echipamente sub presiune transportabile din secțiunile de fabricație sau din depozite pentru a efectua verificări. Organismul notificat decide asupra numărului mostrelor de echipamente sub presiune transportabile pe care le prelevează, precum și dacă este necesar să efectueze sau să dispună efectuarea evaluării finale, parțial ori în întregime, pe mostrele de echipament.

În caz de neconformitate a unuia sau a mai multor echipamente sub presiune transportabile, organismul notificat trebuie să adopte măsurile necesare pentru obținerea conformității.

Sub responsabilitatea organismului notificat producătorul trebuie să aplice numărul de identificare al organismului notificat pe fiecare echipament sub presiune transportabil.

Modulul B — Examinarea CE de tip

1. *Examinarea CE de tip* este procedura prin care un organism notificat constată și atestă că un exemplar reprezentativ din producția avută în vedere îndeplinește prevederile aplicabile din prezenta hotărâre.

2. Cererea pentru efectuarea examinării CE de tip trebuie înaintată de producător sau de reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, unui singur organism notificat ales de acesta.

Cererea trebuie să cuprindă următoarele:

a) denumirea și adresa producătorului și denumirea și adresa reprezentantului autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, dacă cererea este înaintată de către acesta;

- b) o declarație scrisă din care să rezulte că aceeași cerere nu a fost înaintată nici unui alt organism notificat;
- c) documentația tehnică prevăzută la pct. 3.

Solicitantul trebuie să pună la dispoziție organismului notificat un exemplar reprezentativ din producția avută în vedere, denumit în continuare *tip*. Organismul notificat poate să solicite un număr rezonabil de exemplare, dacă consideră că sunt necesare pentru realizarea programului de încercări.

Un tip poate să acopere câteva variante de echipamente sub presiune transportabile, cu condiția ca diferențele dintre variante să nu afecteze nivelul de securitate.

3. Documentația tehnică trebuie să permită efectuarea unei evaluări a conformității echipamentelor sub presiune transportabile cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre. În măsura în care este necesar pentru o astfel de evaluare, documentația tehnică trebuie să acopere proiectarea, fabricația și modul de funcționare a echipamentelor sub presiune transportabile și trebuie să cuprindă următoarele:

- a) o descriere generală a tipului;
- b) proiectul și desenele de execuție, diagramele componentelor, subsansamblurilor, circuitelor etc.;
- c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor prevăzute la lit. b) și a funcționării echipamentelor sub presiune transportabile;
- d) o descriere a soluțiilor adoptate pentru a satisface cerințele prezentei hotărâri;
- e) rezultatele calculelor de proiectare, examinările efectuate etc.;
- f) rapoarte de încercări;
- g) informații referitoare la încercările prevăzute în procesul de fabricație;
- h) informații referitoare la calificări sau aprobări.

4. Organismul notificat trebuie:

4.1. să examineze documentația tehnică, să verifice dacă tipul a fost fabricat în conformitate cu aceasta și să identifice componentele proiectate în conformitate cu prevederile relevante ale prezentei hotărâri.

Organismul notificat trebuie să efectueze, în special, următoarele activități:

- a) să examineze documentația tehnică referitoare la proiectare și procedeele de fabricație;
- b) să evalueze materialele utilizate, în cazul în care acestea nu sunt în conformitate cu prevederile relevante ale prezentei hotărâri, și să verifice certificatul emis de către producătorul materialelor;
- c) să aprobe procedurile pentru îmbinările nedemontabile ale părților echipamentelor sub presiune sau să verifice dacă aceste proceduri au fost aprobate anterior;
- d) să verifice dacă personalul care efectuează îmbinările nedemontabile ale părților de echipamente sub presiune și examinările nedistructive este calificat sau aprobat;

4.2. să efectueze sau să dispună efectuarea examinărilor corespunzătoare și a încercărilor necesare pentru a stabili dacă soluțiile adoptate de către producător îndeplinesc cerințele prezentei hotărâri;

4.3. să efectueze sau să dispună efectuarea examinărilor corespunzătoare și a încercărilor necesare pentru a stabili dacă au fost aplicate prevederile relevante ale prezentei hotărâri;

4.4. să stabilească, de acord cu solicitantul, locul unde se vor efectua examinările și încercările necesare.

5. În cazul în care tipul respectă prevederile prezentei hotărâri aplicabile acestuia, organismul notificat trebuie să elibereze solicitantului un certificat de examinare CE de tip. Acest certificat, care poate avea o valabilitate de 10 ani,

ce poate fi prelungită, trebuie să conțină denumirea și adresa producătorului, concluziile examinării și datele necesare pentru identificarea tipului aprobat.

O listă cu cele mai importante părți din documentația tehnică se anexează la certificatul de examinare CE de tip, iar o copie se păstrează de către organismul notificat.

Dacă organismul notificat refuză acordarea certificatului de examinare CE de tip producătorului sau reprezentantului autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, organismul respectiv trebuie să prezinte motivele detaliate ale acestui refuz. În situația în care i se refuză unui producător certificarea unui proiect, organismul notificat trebuie să indice căile legale de atac împotriva deciziei adoptate.

6. Solicitantul trebuie să informeze organismul notificat, care deține documentația tehnică referitoare la certificatul de examinare CE de tip, asupra tuturor modificărilor aduse echipamentului sub presiune transportabil aprobat. Organismul notificat va emite o completare la certificatul de examinare CE de tip original, în cazul în care modificările aduse pot afecta conformitatea cu cerințele prezentei hotărâri sau cu condițiile prescrise pentru utilizarea echipamentului.

7. Fiecare organism notificat trebuie să comunice Ministerului Economiei și Comerțului, iar de la data aderării României la Uniunea Europeană și statelor membre ale Uniunii Europene informațiile relevante referitoare la certificatele de examinare CE de tip pe care le-a restras și, la cerere, pe care le-a acordat.

Fiecare organism notificat trebuie să comunice, de asemenea, și celorlalte organisme notificate informații relevante referitoare la certificatele de examinare CE de tip pe care le-a retras sau le-a refuzat.

8. Celelalte organisme notificate pot primi copii ale certificatelor de examinare CE de tip și/sau ale completărilor la acestea. Anexele la certificate trebuie puse la dispoziție celorlalte organisme notificate.

9. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să păstreze împreună cu documentația tehnică copii ale certificatelor de examinare CE de tip și completările la acestea, o perioadă de 10 ani de la data fabricării ultimului echipament sub presiune transportabil.

În situația în care nici producătorul, nici reprezentantul autorizat al acestuia nu este persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, obligația de a păstra disponibilă documentația tehnică îi revine persoanei care introduce produsul pe piață.

Modulul B1 — Examinarea CE a proiectului

1. *Examinarea CE a proiectului* este procedura prin care organismul notificat verifică și confirmă că proiectul unui echipament sub presiune transportabil corespunde prevederilor aplicabile acestuia din prezenta hotărâre.

2. Cererea pentru examinarea CE a proiectului trebuie transmisă de producător sau de reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, numai unui singur organism notificat.

Cererea pentru examinarea CE a proiectului trebuie să cuprindă următoarele:

- a) denumirea și adresa producătorului, iar dacă cererea este înaintată de către reprezentantul autorizat al acestuia, denumirea și adresa reprezentantului autorizat;

- b) o declarație scrisă din care să rezulte că aceeași cerere nu a mai fost înaintată nici unui alt organism notificat;
- c) documentația tehnică prevăzută la pct. 3.

Cererea pentru examinarea CE a proiectului poate să acopere mai multe variante ale echipamentului sub presiune transportabil, cu condiția ca diferențele dintre variante să nu afecteze nivelul de securitate.

3. Documentația tehnică trebuie să permită evaluarea conformității echipamentului sub presiune transportabil cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre. În măsura în care este necesar pentru evaluare, documentația tehnică trebuie să acopere proiectarea, fabricația și modul de funcționare a echipamentului sub presiune transportabil și trebuie să cuprindă următoarele:

- a) o descriere generală a echipamentului sub presiune transportabil;
- b) proiectul și desenele de execuție, diagramele componentelor, subsansamblurilor, circuitelor etc.;
- c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor prevăzute la lit. b) și a funcționării echipamentelor sub presiune transportabile;
- d) o descriere a soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor prezentei hotărâri;
- e) dovezile necesare prin care se demonstrează că soluțiile alese pentru proiectare sunt adecvate. Aceste dovezii trebuie să includă și rezultatele încercărilor care au fost efectuate în laboratoare adecvate ale producătorului sau au fost efectuate în numele său;
- f) rezultatele calculelor de proiectare, ale examinărilor efectuate etc.;
- g) informații privind calificările sau aprobările.

4. Organismul notificat trebuie:

4.1. să examineze documentația tehnică și să identifice componentele care au fost proiectate în conformitate cu prevederile relevante ale hotărârii.

Organismul notificat are, în special, următoarele sarcini:

- a) să evalueze materialele utilizate, dacă acestea nu sunt în conformitate cu prevederile relevante ale hotărârii;
- b) să aprobe procedurile pentru îmbinările nedemontabile ale părților echipamentelor sub presiune sau să verifice dacă aceste proceduri au fost aprobate anterior;
- c) să verifice dacă personalul care efectuează îmbinările nedemontabile ale părților de echipamente sub presiune și examinările nedistructive este calificat sau aprobat.

4.2. să efectueze examinările necesare, pentru a constata dacă soluțiile adoptate de producător satisfac cerințele prezentei hotărâri.

4.3. să efectueze examinările necesare, pentru a constata dacă prevederile relevante ale hotărârii au fost într-adevăr aplicate.

5. În cazul în care proiectul corespunde prevederilor aplicabile din prezenta hotărâre, organismul notificat trebuie să elibereze solicitantului un certificat de examinare CE a proiectului. Acest certificat trebuie să conțină denumirea și adresa producătorului, concluziile examinărilor și condițiile de valabilitate a certificatului, precum și datele necesare identificării proiectului aprobat.

O listă cu cele mai importante documente din documentația tehnică se anexează la certificat și o copie se păstrează de către organismul notificat.

În cazul în care organismul notificat refuză acordarea certificatului de examinare CE a proiectului pentru producător sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, organismul notificat trebuie să furnizeze solicitantului motivele detaliate ale acestui refuz. În situația în care i se refuză unui producător certificarea unui proiect, organismul notificat trebuie să indice căile legale de atac împotriva deciziei adoptate.

6. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să informeze organismul notificat, care deține documentația referitoare la certificatul de examinare CE a proiectului, asupra tuturor modificărilor pe care le-a efectuat la proiectul aprobat. Organismul notificat va emite o completare la certificatul original de examinare CE a proiectului, în cazul în care modificările aduse pot afecta conformitatea cu cerințele prezentei hotărâri sau cu condițiile prescise pentru utilizarea echipamentului.

7. Fiecare organism notificat trebuie să comunice Ministerului Economiei și Comerțului, iar de la data aderării României la Uniunea Europeană și statelor membre ale Uniunii Europene informațiile relevante referitoare la certificatele de examinare CE a proiectului pe care le-a retras și, la cerere, pe care le-a acordat.

Fiecare organism notificat trebuie să comunice, de asemenea, și celorlalte organisme notificate informații relevante referitoare la certificatele de examinare CE a proiectului pe care le-a retras sau le-a refuzat.

8. Celelalte organisme notificate pot să obțină, la cerere, informații relevante despre:

- a) certificatele de examinare CE a proiectului și completările la acestea, care au fost acordate;
- b) certificatele de examinare CE a proiectului și completările la acestea, care au fost retrase.

9. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să păstreze împreună cu documentația tehnică prevăzută la pct. 3 copii ale certificatelor de examinare CE a proiectului emise și ale completărilor la acestea o perioadă de 10 ani de la data fabricării ultimului echipament sub presiune transportabil.

În situația în care nici producătorul nici reprezentantul autorizat al acestuia nu este persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, obligația de a păstra disponibilă documentația tehnică îi revine persoanei care introduce produsul pe piață.

Modulul C1 – Conformitatea cu tipul

1. *Conformitatea cu tipul* este procedura prin care producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, garantează și declară că echipamentul sub presiune transportabil este în conformitate cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și satisface cerințele aplicabile din prezenta hotărâre. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să aplice marcajul „π” pe toate echipamentele sub presiune transportabile și să întocmească o declarație de conformitate scrisă.

2. Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a garanta că procesul de fabricație impune ca echipamentul sub presiune transportabil fabricat să fie în conformitate cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

3. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să păstreze o copie a declarației de conformitate o perioadă de 10 ani de la fabricarea ultimului echipament sub presiune transportabil.

Dacă nici producătorul nici reprezentantul autorizat al acestuia nu este persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, obligația de a păstra la dispoziție documentația tehnică revine persoanei

responsabile cu introducerea pe piață a echipamentului sub presiune transportabil.

4. Evaluarea finală trebuie să fie supusă unei supravegheri sub forma unor vizite inopinate efectuate de organism notificat, ales de producător.

În timpul acestor vizite organismul notificat trebuie:

a) să stabilească dacă producătorul efectuează într-adevăr evaluarea finală;

b) să preleveze mostre de echipamente sub presiune transportabile din secțiile de fabricație sau din depozite pentru a efectua verificări. Organismul notificat decide asupra numărului mostrelor de echipamente sub presiune transportabile, precum și asupra faptului dacă este necesar să efectueze sau să dispună să fie efectuată evaluarea finală, în întregime sau parțial.

În caz de neconformitate a unuia sau a mai multor echipamente sub presiune transportabile, organismul notificat trebuie să adopte măsurile necesare.

Producătorul trebuie să aplice numărul de identificare al organismului notificat pe fiecare echipament sub presiune transportabil, sub responsabilitatea organismului notificat.

Modulul D — Asigurarea calității producției

1. *Asigurarea calității producției* este procedura prin care producătorul care satisface obligațiile prevăzute la pct. 2 garantează și declară că echipamentul sub presiune transportabil în cauză este în conformitate cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip sau de examinare CE a proiectului și satisface cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să aplice marcajul „π” pe toate echipamentele sub presiune transportabile și să întocmească o declarație de conformitate scrisă. Marcajul „π” trebuie să fie însoțit de numărul de identificare al organismului notificat responsabil cu supravegherea, conform prevederilor pct. 4.

2. Producătorul trebuie să aplice un sistem al calității aprobat pentru producție, inspecție finală și încercări, conform prevederilor pct. 3, și să se supună supravegherii conform prevederilor pct. 4.

3. Sistemul calității

3.1. Producătorul trebuie să solicite unui organism notificat ales de acesta evaluarea propriului sistem al calității.

Cererea pentru evaluarea sistemului calității trebuie să cuprindă:

a) toate informațiile relevante despre echipamentul sub presiune transportabil avut în vedere;

b) documentația privind sistemul calității;

c) documentația tehnică pentru tipul aprobat și o copie a certificatului de examinare CE de tip sau a certificatului de examinare CE a proiectului.

3.2. Sistemul calității trebuie să garanteze conformitatea echipamentului sub presiune cu tipul aprobat, așa cum este descris în certificatul de examinare CE de tip sau în certificatul de examinare CE a proiectului, și cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

Toate elementele, cerințele și dispozițiile adoptate de producător trebuie să fie reunite într-o documentație sistematică și ordonată sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația privind sistemul calității trebuie să permită o interpretare uniformă a programelor, planurilor, manualelor și înregistrărilor privind calitatea.

Documentația privind sistemul calității trebuie să conțină, în special, o descriere corespunzătoare a următoarelor:

a) obiectivele legate de calitatea și structura organizatorică, responsabilitățile și atribuțiile conducerii cu privire la calitatea echipamentelor sub presiune transportabile;

b) tehnicile, procedurile și măsurile sistematice care vor fi utilizate în procesul de fabricație, în special tehnicile de control și de asigurare a calității;

c) examinările și încercările efectuate înainte, în timpul și după fabricare, cu indicarea frecvenței la care acestea se efectuează;

d) înregistrările privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind calificarea sau aprobarea personalului implicat;

e) mijloacele de supraveghere a realizării calității cerute și funcționarea efectivă a sistemului calității.

3.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul calității pentru a stabili dacă satisface cerințele prevăzute la pct. 3.2.

Echipa de audit trebuie să aibă cel puțin un membru cu experiență în evaluarea echipamentului sub presiune transportabil în cauză. Procedura de evaluare trebuie să includă o vizită de inspecție la întreprinderea producătorului.

Decizia motivată a echipei de audit, care trebuie să cuprindă și concluziile examinării, trebuie adusă la cunoștință producătorului. Acesta trebuie să indice totodată căile legale de atac împotriva deciziei adoptate.

3.4. Producătorul trebuie să se angajeze că îndeplinește obligațiile care decurg din sistemul calității, așa cum a fost aprobat, și trebuie să asigure că acesta este menținut la un nivel corespunzător și eficient.

Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul calității asupra oricărei intenții de modificare a acestuia.

Organismul notificat trebuie să evalueze modificările propuse și să decidă dacă sistemul calității modificat va mai satisface în continuare cerințele prevăzute la pct. 3.2 sau dacă este necesară o nouă procedură de evaluare. Acesta trebuie să comunice producătorului decizia adoptată, care va cuprinde și concluziile examinării și decizia motivată a evaluării.

4. Supravegherea sub responsabilitatea organismului notificat

4.1. Scopul supravegherii sistemului calității este acela de a asigura că producătorul îndeplinește în totalitate obligațiile care îi revin din sistemul calității aprobat.

4.2. Producătorul trebuie să permită accesul organismului notificat pentru efectuarea de inspecții la locurile de fabricație, control, încercări și depozitare și trebuie să pună la dispoziție acestuia toate informațiile necesare, în special:

a) documentația privind sistemul calității;

b) înregistrările privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind calificările personalului implicat etc.

4.3. Organismul notificat trebuie să efectueze audituri periodice pentru a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul calității și trebuie să emită producătorului un raport de audit. Frecvența auditurilor periodice trebuie să fie stabilită astfel încât la fiecare 3 ani să se facă o reevaluare totală.

4.4. Suplimentar față de auditurile periodice, organismul notificat poate efectua vizite inopinate la producător. Necesitatea și frecvența acestor vizite suplimentare vor fi determinate pe baza unui sistem de control al vizitelor aplicat de organismul notificat. În cadrul sistemului de control

al vizitelor trebuie avute în vedere, în mod special, următoarele:

- a) categoria echipamentului;
- b) rezultatele vizitelor de supraveghere anterioare;
- c) necesitatea urmăririi acțiunilor corective;
- d) după caz, condiții speciale legate de aprobarea sistemului calității;
- e) modificări esențiale în organizarea, procedurile sau tehnicile de fabricație.

În timpul unor astfel de vizite organismul notificat poate să efectueze sau să solicite să fie efectuate încercări pentru a verifica buna funcționare a sistemului calității, dacă consideră necesar. Organismul notificat trebuie să predea producătorului un raport al vizitei și, dacă s-a efectuat o încercare, un raport de încercare.

5. Producătorul trebuie să păstreze și să poată pune la dispoziție Ministerului Economiei și Comerțului sau Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR—SP, pe o perioadă de 10 ani de la data la care a fost fabricat ultimul echipament sub presiune, următoarele documente:

- a) documentația prevăzută la pct. 3.1 lit. b);
- b) informațiile privind modificarea sistemului calității, prevăzute la pct. 3.4 al doilea paragraf;
- c) deciziile și rapoartele organismului notificat, prevăzute la pct. 3.3 ultimul paragraf, la pct. 3.4 ultimul paragraf și la pct. 4.3 și 4.4.

6. Fiecare organism notificat trebuie să comunice Ministerului Economiei și Comerțului, iar de la data aderării României la Uniunea Europeană și statelor membre ale Uniunii Europene informațiile relevante cu privire la aprobările sistemelor de calitate pe care le-a retras și, la cerere, cu privire la cele pe care le-a acordat.

De asemenea, fiecare organism notificat trebuie să comunice și celorlalte organisme notificate informațiile relevante cu privire la aprobările sistemelor de calitate pe care le-a retras sau le-a refuzat.

Modulul D1 — Asigurarea calității producției

1. *Asigurarea calității producției* este procedura prin care producătorul care satisface obligațiile de la pct. 3 asigură și declară că echipamentul sub presiune transportabil în cauză satisface cerințele aplicabile din prezenta hotărâre. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să aplice marcajul „r” pe toate echipamentele sub presiune transportabile și să întocmească o declarație scrisă de conformitate. Marcajul „r” trebuie să fie însoțit de numărul de identificare al organismului notificat responsabil cu supravegherea prevederilor pct. 5.

2. Producătorul trebuie să întocmească documentația tehnică descrisă în continuare.

Documentația tehnică trebuie să permită efectuarea unei evaluări a conformității echipamentului sub presiune transportabil cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre. În măsura în care este necesar pentru o astfel de evaluare, documentația tehnică trebuie să acopere proiectarea, fabricația și modul de funcționare a echipamentului sub presiune transportabil și trebuie să cuprindă următoarele:

- a) o descriere generală a echipamentului în cauză;
- b) proiectul și desenele de execuție, diagramele componentelor, subansamblurilor, circuitelor etc.;
- c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor prevăzute la lit. b) și a funcționării echipamentelor sub presiune transportabile;

d) o descriere a soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor prezentei hotărâri;

e) rezultatele calculului de proiectare, examinărilor efectuate etc.;

f) rapoarte de încercări.

3. Producătorul trebuie să aplice un sistem al calității aprobat pentru producție, inspecție finală și încercări, conform prevederilor pct. 4, și să se supună supravegherii conform prevederilor pct. 5.

4. Sistemul calității

4.1. Producătorul trebuie să solicite unui organism notificat ales de acesta evaluarea propriului sistem al calității.

Cererea pentru evaluarea sistemului calității trebuie să cuprindă:

a) toate informațiile relevante despre echipamentul sub presiune transportabil avut în vedere;

b) documentația privind sistemul calității.

4.2. Sistemul calității trebuie să asigure conformitatea echipamentului sub presiune transportabil cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

Toate elementele, cerințele și dispozițiile adoptate de un producător trebuie să fie reunite într-o documentație sistematică și ordonată sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația privind sistemul calității trebuie să permită o interpretare uniformă a programelor, planurilor, manualelor și înregistrărilor privind calitatea.

Documentația privind sistemul calității trebuie să conțină, în special, o descriere corespunzătoare a următoarelor:

a) obiectivele legate de calitate și structura organizatorică, responsabilitățile și atribuțiile conducerii cu privire la calitatea echipamentului sub presiune transportabil;

b) tehnicile, procedurile și măsurile sistematice care vor fi utilizate în procesul de fabricație, în special tehnicile de control și de asigurare a calității;

c) examinările și încercările efectuate înainte, în timpul și după fabricare, cu indicarea frecvenței la care acestea se efectuează;

d) înregistrările privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoarte privind calificările sau aprobările personalului implicat;

e) mijloacele de supraveghere a realizării calității cerute și funcționarea efectivă a sistemului calității.

4.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul calității pentru a stabili dacă satisface cerințele prevăzute la pct. 4.2.

Echipa de audit trebuie să aibă cel puțin un membru cu experiență în evaluarea echipamentului sub presiune transportabil în cauză. Procedura de evaluare trebuie să includă o vizită de inspecție la întreprinderea producătorului. Decizia motivată a echipei de audit, care trebuie să cuprindă și concluziile examinării, trebuie adusă la cunoștință producătorului. Acesta trebuie să indice totodată căile legale de atac împotriva deciziei adoptate.

4.4. Producătorul trebuie să se angajeze că îndeplinește obligațiile care decurg din sistemul calității, așa cum a fost aprobat, și trebuie să asigure că acesta este menținut la un nivel corespunzător și eficient.

Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul calității asupra oricărei intenții de modificare a sistemului calității.

Organismul notificat trebuie să evalueze modificările propuse și să decidă dacă sistemul calității modificat continuă să satisfacă cerințele prevăzute la pct. 4.2 sau dacă este necesară o nouă procedură de evaluare.

Decizia motivată a organismului notificat, care va cuprinde și concluziile examinării, trebuie adusă la cunoștință producătorului.

5. Supravegherea sub responsabilitatea organismului notificat

5.1. Scopul supravegherii sistemului calității este acela de a asigura că producătorul îndeplinește în totalitate obligațiile care îi revin din sistemul calității aprobat.

5.2. Producătorul trebuie să permită accesul organismului notificat pentru efectuarea de inspecții la locurile de fabricație, control, încercări și depozitare și trebuie să pună la dispoziție acestuia toate informațiile necesare, în special:

a) documentația privind sistemul calității;

b) înregistrările privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind calificarea personalului implicat etc.

5.3. Organismul notificat trebuie să efectueze audituri periodice, pentru a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul calității, și trebuie să emită producătorului un raport de audit. Frecvența auditurilor periodice trebuie să fie stabilită astfel încât la fiecare 3 ani să se facă o reevaluare totală.

5.4. Suplimentar față de auditurile periodice, organismul notificat poate efectua vizite inopinabile la sediul producătorului. Necesitatea și frecvența acestor vizite suplimentare vor fi determinate pe baza unui sistem de control al vizitelor aplicat de organismul notificat. În cadrul sistemului de control al vizitelor trebuie avute în vedere, în mod special, următoarele:

a) categoria echipamentului;

b) rezultatele vizitelor de supraveghere anterioare;

c) necesitatea urmăririi acțiunilor corective;

d) după caz, condiții speciale legate de aprobarea sistemului;

e) modificări esențiale în organizarea, procedurile sau tehnicile de fabricație.

În timpul unor astfel de vizite organismul notificat poate să efectueze sau să solicite să fie efectuate încercări pentru a verifica buna funcționare a sistemului calității, dacă consideră necesar.

Organismul notificat trebuie să predea producătorului un raport al vizitei și, dacă s-a efectuat o încercare, un raport de încercare.

6. Producătorul trebuie să păstreze și să poată pune la dispoziție Ministerului Economiei și Comerțului sau Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR—SP, pe o perioadă de 10 ani de la data la care a fost fabricat ultimul echipament sub presiune transportabil, următoarele documente:

a) documentația prevăzută la pct. 2;

b) documentația prevăzută la pct. 4.1 lit. b);

c) informațiile privind modificarea sistemului calității, prevăzute la pct. 4.4 al doilea paragraf;

d) deciziile și rapoartele organismului notificat, prevăzute la pct. 4.3 ultimul paragraf, la pct. 4.4 ultimul paragraf și la pct. 5.3 și 5.4.

7. Fiecare organism notificat trebuie să comunice Ministerului Economiei și Comerțului, iar de la data aderării României la Uniunea Europeană și statelor membre ale Uniunii Europene informațiile relevante referitoare la toate aprobările privind sistemul calității pe care le-a retras și, la cerere, despre cele pe care le-a emis.

Fiecare organism notificat trebuie să comunice celorlalte organisme notificate informațiile relevante referitoare la toate aprobările privind sistemul calității, retrase sau refuzate.

Modulul E — Asigurarea calității produsului

1. *Asigurarea calității produsului* este procedura prin care producătorul care îndeplinește prevederile pct. 2 asigură și declară că echipamentul sub presiune transportabil este în conformitate cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și satisface cerințele aplicabile din prezenta hotărâre. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să aplice marcajul „T” pe fiecare produs și să întocmească în scris o declarație de conformitate. Marcajul „T” trebuie să fie însoțit de numărul de identificare al organismului notificat responsabil cu supravegherea, conform prevederilor pct. 4.

2. Producătorul trebuie să aplice în procesul de producție, la inspecția finală și la încercări, un sistem al calității aprobat conform prevederilor pct. 3, care trebuie să se supună supravegherii conform prevederilor pct. 4.

3. Sistemul calității

3.1. Producătorul trebuie să depună o cerere pentru evaluarea propriului sistem al calității la un organism de notificare ales de el.

Cererea pentru evaluarea sistemului calității trebuie să cuprindă:

a) toate informațiile relevante pentru echipamentul sub presiune transportabil avut în vedere;

b) documentația privind sistemul calității;

c) documentația tehnică pentru tipul aprobat și o copie a certificatului de examinare CE de tip.

3.2. În cadrul sistemului calității trebuie examinat fiecare articol de echipament sub presiune transportabil și trebuie efectuate încercările corespunzătoare pentru a se asigura conformitatea acestuia cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

Toate elementele, cerințele și deciziile adoptate de către producător trebuie să fie reunite într-o documentație sistematică și ordonată sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația privind sistemul calității trebuie să asigure o înțelegere uniformă a programelor, planurilor, manualelor și înregistrărilor privind calitatea.

Documentația privind sistemul calității trebuie să conțină, în special, o descriere adecvată a următoarelor:

a) obiectivele privind calitatea, structura organizatorică a întreprinderii, responsabilitățile și atribuțiile conducerii întreprinderii în ceea ce privește calitatea echipamentului sub presiune transportabil;

b) examinările și încercările care vor fi efectuate după fabricație;

c) mijloacele de supraveghere a funcționării efective a sistemului calității;

d) înregistrările privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoartele, calificările sau aprobările personalului implicat.

3.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul calității pentru a stabili dacă acesta îndeplinește cerințele prevăzute la pct. 3.2.

Echipa de audit trebuie să aibă cel puțin un membru cu experiență în evaluarea echipamentului sub presiune transportabil în cauză. Procedura de evaluare trebuie să includă o vizită de inspecție la întreprinderea producătorului.

Decizia motivată a echipei de audit, care trebuie să cuprindă și concluziile examinării, trebuie adusă la cunoștință producătorului. Acesta trebuie să indice totodată căile legale de atac împotriva deciziei adoptate.

3.4. Producătorul trebuie să se angajeze că îndeplinește obligațiile care decurg din sistemul calității, așa cum a fost

aprobat, și trebuie să asigure că acesta este menținut la un nivel corespunzător și eficient.

Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul calității asupra oricărei intenții de modificare a acestuia.

Organismul notificat trebuie să evalueze modificările propuse și să decidă dacă sistemul calității modificat continuă să satisfacă cerințele prevăzute la pct. 3.2 sau dacă este necesară o nouă procedură de evaluare.

Decizia motivată a echipei de audit, care trebuie să cuprindă și concluziile examinării, trebuie adusă la cunoștință producătorului. Acesta trebuie să indice totodată căile legale de atac împotriva deciziei adoptate.

4. Supravegherea sub responsabilitatea organismului notificat

4.1. Scopul supravegherii sistemului calității este acela de a asigura că producătorul îndeplinește în totalitate obligațiile care îi revin din sistemul calității aprobat.

4.2. Producătorul trebuie să permită accesul organismului notificat pentru efectuarea de inspecții la locurile de fabricație, control, încercări și depozitare și trebuie să pună la dispoziție acestuia toate informațiile necesare, în special următoarele:

- a) documentația privind sistemul calității;
- b) documentația tehnică;
- c) înregistrările privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind calificarea personalului implicat etc.

4.3. Organismul notificat trebuie să efectueze audituri periodice pentru a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul calității și trebuie să emită producătorului un raport de audit. Frecvența auditurilor periodice trebuie să fie stabilită astfel încât la fiecare 3 ani să se facă o reevaluare totală.

4.4. Suplimentar față de auditurile periodice, organismul notificat poate efectua vizite inopinate la sediul producătorului. Necesitatea și frecvența acestor vizite suplimentare vor fi determinate pe baza unui sistem de control al vizitelor aplicat de organismul notificat. În cadrul sistemului de control al vizitelor trebuie avute în vedere, în mod special, următoarele:

- a) categoria echipamentului;
- b) rezultatele vizitelor de supraveghere anterioare;
- c) necesitatea urmăririi acțiunilor corective;
- d) după caz, condiții speciale legate de aprobarea sistemului;
- e) modificări esențiale în organizarea, procedurile sau tehnicile de fabricație.

În timpul unor astfel de vizite organismul notificat poate să efectueze sau să solicite să fie efectuate încercări pentru a verifica buna funcționare a sistemului calității, dacă consideră necesar. Organismul notificat trebuie să predea producătorului un raport al vizitei și, dacă s-a efectuat o încercare, un raport de încercare.

5. Producătorul trebuie să păstreze și să pună la dispoziție Ministerului Economiei și Comerțului sau Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR—SP, pe o perioadă de 10 ani de la data la care a fost fabricat ultimul echipament sub presiune transportabil, următoarele documente:

- a) documentația prevăzută la pct. 3.1 lit. b);
- b) informațiile privind modificarea sistemului calității, prevăzute la pct. 3.4 al doilea paragraf;

c) deciziile și rapoartele organismului notificat, prevăzute la pct. 3.3 ultimul paragraf, la pct. 3.4 ultimul paragraf și la pct. 4.3 și 4.4.

6. Fiecare organism notificat trebuie să comunice Ministerului Economiei și Comerțului, iar de la data aderării României la Uniunea Europeană și statelor membre ale Uniunii Europene informațiile relevante referitoare la toate aprobările privind sistemul calității pe care le-a retras și, la cerere, despre cele pe care le-a emis.

Fiecare organism notificat trebuie să comunice și celorlalte organisme notificate informațiile relevante referitoare la toate aprobările privind sistemul calității, retrase sau refuzate.

Modulul E1 — Asigurarea calității produsului

1. *Asigurarea calității produsului* este procedura prin care producătorul care îndeplinește prevederile pct. 3 asigură și declară că echipamentul sub presiune transportabil satisfacă cerințele aplicabile din prezenta hotărâre. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să aplice marcajul „π” pe fiecare echipament sub presiune transportabil și să întocmească în scris o declarație de conformitate. Marcajul „π” trebuie să fie însoțit de numărul de identificare al organismului notificat responsabil cu supravegherea, conform prevederilor pct. 5.

2. Producătorul trebuie să întocmească documentația tehnică descrisă în continuare.

Documentația tehnică trebuie să permită evaluarea conformității echipamentului sub presiune transportabil cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre. În măsura în care este necesar pentru evaluare, documentația tehnică trebuie să acopere proiectarea, fabricația și modul de funcționare a echipamentului sub presiune transportabil și trebuie să cuprindă următoarele:

- a) o descriere generală a echipamentului în cauză;
- b) proiectul și desenele de execuție, diagramele componentelor, subansamblurilor, circuitelor etc.;
- c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor prevăzute la lit. b) și a funcționării echipamentelor sub presiune transportabile;
- d) o descriere a soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor prezentei hotărâri;
- e) rezultatele calculelor de proiectare, ale examinărilor efectuate etc.;
- f) rapoarte de încercări.

3. Producătorul trebuie să aplice un sistem al calității aprobat pentru inspecția finală și încercări, conform prevederilor pct. 4, și trebuie să se supună supravegherii prevăzute la pct. 5.

4. Sistemul calității

4.1. Producătorul trebuie să solicite unui organism notificat ales de acesta evaluarea propriului sistem al calității.

Cererea pentru evaluarea sistemului calității trebuie să cuprindă:

- a) toate informațiile relevante despre echipamentul sub presiune transportabil avut în vedere;
- b) documentația privind sistemul calității.

4.2. În cadrul sistemului calității, fiecare articol de echipament sub presiune transportabil trebuie examinat și trebuie efectuate încercările corespunzătoare pentru a se garanta conformitatea echipamentului sub presiune transportabil cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

Toate elementele, cerințele și dispozițiile adoptate de un producător trebuie să fie reunite într-o documentație sistematică și ordonată sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația privind sistemul calității

trebuie să permită o interpretare uniformă a programelor, planurilor, manualelor și înregistrărilor privind calitatea.

Documentația privind sistemul calității trebuie să conțină, în special, o descriere corespunzătoare a următoarelor:

- a) obiectivele legate de calitate și structura organizatorică, responsabilitățile și atribuțiile conducerii cu privire la calitatea echipamentului sub presiune transportabil;
- b) procedurile utilizate la asamblarea părților;
- c) examinările și încercările care se efectuează după fabricație;
- d) mijloacele de supraveghere a funcționării eficiente a sistemului calității;
- e) înregistrările privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind calificarea sau aprobarea personalului implicat.

4.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul calității pentru a stabili dacă satisface cerințele prevăzute la pct. 4.2.

Echipele de audit trebuie să aibă cel puțin un membru cu experiență în evaluarea echipamentului sub presiune transportabil în cauză. Procedura de evaluare trebuie să includă o vizită de inspecție la întreprinderea producătorului.

Decizia motivată a echipei de audit, care trebuie să cuprindă și concluziile examinării, trebuie adusă la cunoștință producătorului. Acesta trebuie să indice totodată căile legale de atac împotriva deciziei adoptate.

4.4. Producătorul trebuie să se angajeze că îndeplinește obligațiile care decurg din sistemul calității, așa cum a fost aprobat, și trebuie să asigure că acesta este menținut la un nivel corespunzător și eficient.

Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul calității asupra oricărei intenții de modificare a sistemului calității.

Organismul notificat trebuie să evalueze modificările propuse și să decidă dacă sistemul calității modificat continuă să satisfacă cerințele prevăzute la pct. 2 sau dacă este necesară o nouă procedură de evaluare.

Decizia motivată a echipei de audit, care va cuprinde și concluziile evaluării, trebuie adusă la cunoștință producătorului.

5. Supravegherea sub responsabilitatea organismului notificat

5.1. Scopul supravegherii sistemului calității este acela de a asigura că producătorul îndeplinește în totalitate obligațiile care îi revin din sistemul calității aprobat.

5.2. Producătorul trebuie să permită accesul organismului notificat pentru efectuarea de inspecții la locurile de fabricație, control, încercări și depozitare și trebuie să pună la dispoziție acestuia toate informațiile necesare, în special:

- a) documentația privind sistemul calității;
- b) documentația tehnică;
- c) înregistrările privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind calificarea personalului implicat etc.

5.3. Organismul notificat trebuie să efectueze audituri periodice, pentru a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul calității, și trebuie să emită producătorului un raport de audit. Frecvența auditurilor periodice trebuie să fie stabilită astfel încât la fiecare 3 ani să se facă o reevaluare totală.

5.4. Suplimentar față de auditurile periodice, organismul notificat poate efectua vizite inopinate la sediul producătorului. Necesitatea și frecvența acestor vizite suplimentare vor fi determinate pe baza unui sistem de control

al vizitelor aplicat de organismul notificat. În cadrul sistemului de control al vizitelor trebuie avute în vedere, în mod special, următoarele:

- a) categoria echipamentului;
- b) rezultatele vizitelor de supraveghere anterioare;
- c) necesitatea urmăririi acțiunilor corective;
- d) după caz, condiții speciale legate de aprobarea sistemului;
- e) modificări esențiale în organizarea, procedurile sau tehnicile de fabricație.

În timpul unor astfel de vizite organismul notificat poate să efectueze sau să solicite să fie efectuate încercări pentru a verifica buna funcționare a sistemului calității, dacă consideră necesar. Organismul notificat trebuie să predea producătorului un raport al vizitei și, dacă s-a efectuat o încercare, un raport de încercare.

6. Producătorul trebuie să păstreze și să pună la dispoziție Ministerului Economiei și Comerțului sau Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR — SP, pe o perioadă de 10 ani de la data la care a fost fabricat ultimul echipament sub presiune transportabil, următoarele documente:

- a) documentația prevăzută la pct. 2;
- b) documentația prevăzută la pct. 4.1 lit. b);
- c) informațiile privind modificarea sistemului calității prevăzute la pct. 4.4 al doilea paragraf;
- d) deciziile și rapoartele organismului notificat prevăzute la pct. 4.3 ultimul paragraf, la pct. 4.4 ultimul paragraf și la pct. 5.3 și 5.4.

7. Fiecare organism notificat trebuie să comunice Ministerului Economiei și Comerțului, iar de la data aderării României la Uniunea Europeană și statelor membre ale Uniunii Europene informațiile relevante referitoare la toate aprobările privind sistemul calității pe care le-a retras și, la cerere, despre cele pe care le-a emis.

Fiecare organism notificat trebuie să comunice celorlalte organisme notificate informațiile relevante referitoare la toate aprobările privind sistemul calității, retrase sau refuzate.

Modulul F — Verificarea produsului

1. *Verificarea produsului* este procedura prin care producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, asigură și declară faptul că echipamentele sub presiune transportabile care se supun prevederilor pct. 3 sunt în conformitate cu tipul descris în:

- a) certificatul de examinare CE de tip; sau
- b) certificatul de examinare CE a proiectului și că satisfac cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

2. Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a garanta că procesul de fabricație impune ca echipamentele sub presiune transportabile fabricate să fie conforme cu tipul, așa cum este descris în:

- a) certificatul de examinare CE de tip; sau
- b) certificatul de examinare CE a proiectului și cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să aplice marcajul „π” pe toate echipamentele sub presiune transportabile și să întocmească în scris o declarație de conformitate.

3. Organismul notificat trebuie să efectueze examinările și încercările adecvate, pentru a verifica conformitatea echipamentului sub presiune transportabil cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre, prin examinarea și încercarea

fiecărui produs, conform prevederilor pct. 4. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să păstreze o copie a declarației de conformitate pe o perioadă de 10 ani de la data fabricației ultimului echipament sub presiune transportabil.

4. Verificarea prin examinarea și încercarea fiecărui echipament sub presiune transportabil

4.1. Toate echipamentele sub presiune trebuie să fie examinate individual și trebuie supuse unor examinări și încercări adecvate, în scopul verificării conformității acestora cu tipul și cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

Organismului notificat îi revin, în special, următoarele sarcini:

a) să verifice dacă personalul responsabil cu efectuarea asamblărilor nedemontabile ale părților și cu încercările nedistructive este calificat sau aprobat;

b) să verifice certificatele emise de producătorul de materiale;

c) să efectueze sau să dispună efectuarea inspecției finale și a încercării de rezistență și, după caz, să examineze dispozitivele de securitate.

4.2. Organismul notificat trebuie să aplice sau să dispună aplicarea numărului său de identificare pe fiecare echipament sub presiune transportabil și să întocmească în scris un certificat de conformitate pentru încercările efectuate.

4.3. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să fie în măsură să prezinte, la cerere, certificatele de conformitate emise de organismul notificat.

Modulul G – Verificarea CE a unității de produs

1. *Verificarea CE a unității de produs* este procedura prin care producătorul asigură și declară că echipamentul sub presiune transportabil, pentru care a fost eliberat certificatul prevăzut la pct. 4.1, satisface prevederile aplicabile din prezenta hotărâre. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să aplice marcajul „π” pe echipament și să întocmească în scris o declarație de conformitate.

2. Cererea pentru efectuarea verificării unității de produs se înaintează de către producător unui singur organism notificat ales de către acesta. Cererea trebuie să cuprindă următoarele:

a) denumirea și adresa producătorului și locul unde se află echipamentul sub presiune transportabil;

b) o declarație scrisă din care să rezulte că cererea nu a mai fost înaintată nici unui alt organism notificat;

c) documentația tehnică.

3. Documentația tehnică trebuie să permită evaluarea conformității echipamentului sub presiune transportabil cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre și înțelegerea proiectului, fabricației și modului de funcționare a echipamentului sub presiune transportabil. Documentația tehnică trebuie să cuprindă următoarele:

a) o descriere generală a echipamentului în cauză;

b) proiectul și desenele de execuție, diagramele componentelor, subansamblurilor, circuitelor etc.;

c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor prevăzute la lit. b) și a funcționării echipamentului;

d) rezultatele calculului de proiectare, ale examinărilor efectuate etc.;

e) rapoarte de încercări;

f) detalii corespunzătoare privind aprobarea tehnologiei de fabricație și a metodelor de încercare și calificările sau aprobările personalului implicat.

4. Organismul notificat trebuie să examineze proiectul și construcția fiecărui echipament sub presiune transportabil și în timpul procesului de fabricație să efectueze încercările corespunzătoare pentru a asigura conformitatea acestuia cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

4.1. Organismul notificat trebuie să aplice numărul său de identificare pe echipamentul sub presiune transportabil sau să dispună aplicarea acestuia și să întocmească un certificat de conformitate cu privire la încercările efectuate. Acest certificat se păstrează o perioadă de 10 ani.

4.2. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să fie în măsură să prezinte, la cerere, declarația de conformitate și certificatul de conformitate emise de organismul notificat.

Organismul notificat are, în special, următoarele sarcini:

a) să verifice documentația tehnică cu privire la proiectare și la tehnologia de fabricație;

b) să evalueze materialele utilizate, dacă acestea nu sunt în conformitate cu prevederile relevante din prezenta hotărâre, și să verifice certificatele emise de producătorul de materiale;

c) să aprobe procedurile pentru asamblarea nedemontabilă a părților de echipament sub presiune;

d) să verifice calificările sau aprobările cerute;

e) să efectueze inspecția finală și să efectueze sau să impună efectuarea încercării de rezistență și, după caz, să examineze dispozitivele de securitate.

Modulul H – Asigurarea totală a calității

1. *Asigurarea calității* este procedura prin care producătorul care îndeplinește obligațiile prevăzute la pct. 2 asigură și declară că echipamentele sub presiune transportabile în cauză satisfac cerințele aplicabile din prezenta hotărâre. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să aplice marcajul „π” pe fiecare echipament sub presiune și să întocmească în scris o declarație de conformitate. Marcajul „π” trebuie să fie însoțit de numărul de identificare al organismului notificat responsabil cu supravegherea, conform prevederilor pct. 4.

2. Producătorul trebuie să aplice un sistem al calității aprobat pentru fazele de proiectare, fabricație, inspecție finală și încercări, conform prevederilor pct. 3, și să se supună supravegherii conform prevederilor pct. 4.

3. Sistemul calității

3.1. Producătorul trebuie să solicite unui organism notificat ales de acesta evaluarea propriului sistem al calității. Cererea pentru evaluarea sistemului calității trebuie să cuprindă:

a) toate informațiile relevante privind echipamentul sub presiune transportabil în cauză;

b) documentația privind sistemul calității.

3.2. Sistemul calității trebuie să asigure conformitatea echipamentelor sub presiune transportabile cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre.

Toate elementele, cerințele și deciziile adoptate de către producător trebuie să fie reunite într-o documentație sistematică și ordonată sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația privind sistemul calității trebuie să permită o interpretare uniformă a măsurilor procedurale sau privind calitatea, cum ar fi programele, planurile, manualele și înregistrările referitoare la acestea.

Documentația privind sistemul calității trebuie să cuprindă o descriere adecvată a următoarelor:

a) obiectivele legate de calitate și structura organizatorică, responsabilitățile și atribuțiile conducerii cu privire la calitatea proiectului și a echipamentului sub presiune transportabil;

b) specificații tehnice pentru proiectare, inclusiv standardele care se aplică;

c) tehnicile de control și verificare ale proiectului, procedurile și măsurile sistematice care se utilizează la proiectarea echipamentului sub presiune transportabil;

d) procesul de fabricație, tehnicile de control și de asigurare a calității corespunzătoare, precum și procesele și măsurile sistematice care vor fi utilizate;

e) examinările și încercările efectuate înainte, în timpul și după fabricație, cu indicarea frecvenței la care acestea se efectuează;

f) înregistrările privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind calificarea sau aprobarea personalului implicat;

g) mijloacele de supraveghere a realizării proiectului și calității, cerute pentru echipamentul sub presiune transportabil, și a funcționării efective a sistemului calității.

3.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul calității pentru a stabili dacă satisface cerințele prevăzute la pct. 3.2.

Echipa de audit trebuie să aibă cel puțin un membru cu experiență în evaluarea echipamentului sub presiune transportabil în cauză. Procedura de evaluare trebuie să includă o vizită de inspecție la întreprinderea producătorului.

Decizia motivată a echipei de audit, care trebuie să cuprindă și concluziile examinării, trebuie adusă la cunoștință producătorului. Acesta trebuie să indice totodată căile legale de atac împotriva deciziei adoptate.

3.4. Producătorul trebuie să se angajeze că îndeplinește obligațiile care decurg din sistemul calității, așa cum a fost aprobat, și trebuie să asigure că acesta este menținut la un nivel corespunzător și eficient.

Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul calității asupra oricărei intenții de modificare a sistemului calității.

Organismul notificat trebuie să evalueze modificările propuse și să decidă dacă sistemul calității modificat continuă să satisfacă cerințele prevăzute la pct. 3.2 sau dacă este necesară o nouă procedură de evaluare.

Decizia motivată a echipei de audit, care va cuprinde și concluziile evaluării, trebuie adusă la cunoștință producătorului.

4. Supravegherea sub responsabilitatea organismului notificat

4.1. Scopul supravegherii sistemului calității este acela de a asigura că producătorul îndeplinește în totalitate obligațiile care îi revin din sistemul calității aprobat.

4.2. Producătorul trebuie să permită accesul organismului notificat pentru efectuarea de inspecții la locurile de proiectare, fabricație, control, încercări și depozitare și trebuie să pună la dispoziție acestuia toate informațiile necesare, în special:

a) documentația privind sistemul calității;

b) înregistrările privind calitatea, prevăzute în capitolul referitor la proiectare din cadrul sistemului calității, cum ar fi rapoartele analizelor, calculelor și încercărilor etc.;

c) înregistrările privind calitatea, prevăzute în capitolul referitor la fabricație din cadrul sistemului calității, cum ar fi

rapoartele inspecțiilor și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind calificarea personalului implicat etc.

4.3. Organismul notificat trebuie să efectueze audituri periodice, pentru a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul calității, și trebuie să emită producătorului un raport de audit. Frecvența auditurilor periodice trebuie să fie stabilită astfel încât la fiecare 3 ani să se facă o reevaluare totală.

4.4. Suplimentar față de auditurile periodice, organismul notificat poate efectua vizite inopinate la sediul producătorului. Necesitatea și frecvența acestor vizite suplimentare vor fi determinate pe baza unui sistem de control al vizitelor aplicat de organismul notificat. În cadrul sistemului de control al vizitelor trebuie avute în vedere, în mod special, următoarele:

a) categoria echipamentului;

b) rezultatele vizitelor de supraveghere anterioare;

c) necesitatea urmării acțiunilor corective;

d) după caz, condiții speciale legate de aprobarea sistemului;

e) modificări esențiale în organizarea, procedurile și tehnologiile de fabricație.

În timpul unor astfel de vizite organismul notificat poate să efectueze sau să solicite să fie efectuate încercări pentru a verifica buna funcționare a sistemului calității, dacă consideră necesar. Organismul notificat trebuie să predea producătorului un raport al vizitei și, dacă s-a efectuat o încercare, un raport de încercare.

5. Producătorul trebuie să păstreze și să pună la dispoziție Ministerului Economiei și Comerțului sau Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR—SP, pe o perioadă de 10 ani de la data la care a fost fabricat ultimul echipament sub presiune transportabil, următoarele documente:

a) documentația prevăzută la pct. 3.1 lit. b);

b) informațiile privind modificarea sistemului calității, prevăzute la pct. 3.4 al doilea paragraf;

c) deciziile și rapoartele organismului notificat, prevăzute la pct. 3.3 ultimul paragraf, la pct. 3.4 ultimul paragraf și la pct. 4.3 și 4.4.

6. Fiecare organism notificat trebuie să comunice Ministerului Economiei și Comerțului, iar de la data aderării României la Uniunea Europeană și statelor membre ale Uniunii Europene informații referitoare la toate aprobările privind sistemul calității pe care le-a retras și, la cerere, despre cele pe care le-a emis.

Fiecare organism notificat trebuie să comunice celorlalte organisme notificate informațiile relevante referitoare la toate aprobările privind sistemul calității, retrase sau refuzate.

Modulul H1 — Asigurarea totală a calității, cu examinarea proiectului și supravegherea specială a încercării finale

1. Modulul H1 constă din modulul H, la care se adaugă următoarele cerințe suplimentare:

a) producătorul trebuie să înainteze organismului notificat o solicitare pentru examinarea proiectului;

b) solicitarea trebuie să permită înțelegerea proiectului, fabricației și funcționării echipamentului sub presiune transportabil și să permită evaluarea conformității cu cerințele relevante din prezenta hotărâre.

Solicitarea trebuie să cuprindă:

(i) specificațiile tehnice pentru proiectare, inclusiv indicarea standardelor care au fost aplicate;

(ii) dovezile necesare prin care se demonstrează că soluțiile alese sunt adecvate. Aceste dovezi trebuie să includă și rezultatele încercărilor care au fost efectuate în laboratoarele adecvate ale producătorului sau au fost efectuate în numele său;

c) organismul notificat trebuie să analizeze solicitarea și, în situația în care proiectul respectă prevederile aplicabile din prezenta hotărâre, trebuie să emită un certificat de examinare CE a proiectului pentru solicitant. Certificatul de examinare CE a proiectului trebuie să conțină concluziile examinării, condițiile de valabilitate a acestuia și datele necesare pentru identificarea proiectului aprobat și, după caz, o descriere a modului de funcționare a echipamentului sub presiune transportabil;

d) solicitantul trebuie să informeze organismul notificat care i-a acordat certificatul de examinare CE a proiectului cu privire la toate modificările aduse la proiectul aprobat. Modificările aduse la proiectul aprobat trebuie să primească o aprobare suplimentară care se emite de către organismul notificat care a acordat certificatul de examinare CE a proiectului, în cazul în care aceste modificări pot afecta conformitatea cu cerințele prezentei hotărâri sau cu condițiile prescrise pentru utilizarea echipamentului sub presiune transportabil. Această aprobare suplimentară se emite sub forma unui act adițional la certificatul original de examinare CE a proiectului;

e) fiecare organism notificat trebuie să comunice celorlalte organisme notificate toate informațiile necesare cu privire la certificatele de examinare CE a proiectului retrase sau refuzate.

2. Evaluarea finală este supusă unei supravegheri mai severe, care constă în vizite inopinate efectuate de organismul notificat. În timpul acestor vizite organismul notificat efectuează controlul echipamentelor sub presiune transportabile.

PARTEA a II-a

Procedura de reevaluare a conformității

1. *Procedura de reevaluare a conformității* descrie metoda prin care se asigură că echipamentele sub presiune transportabile introduse pe piață, prevăzute la art. 2 lit. b) din hotărâre, corespund cerințelor relevante din ADR și RID.

2. Utilizatorul trebuie să pună la dispoziție unui organism notificat informații referitoare la echipamentele sub presiune transportabile introduse pe piață, care să permită organismului identificarea cu precizie a echipamentului privind: originea, regulile de proiectare și, în cazul buteliilor de acetilenă, masa poroasă. Acolo unde este cazul, utilizatorul trebuie să indice orice restricții prescrise pentru utilizare și să transmită rapoarte referitoare la orice defecțiune apărută sau despre reparațiile care au fost efectuate.

De asemenea, organismul notificat trebuie să verifice dacă armăturile și alte accesorii care au o funcție de securitate directă asigură un grad de securitate echivalent cu cel prevăzut la art. 5 din hotărâre.

3. Organismul notificat trebuie să verifice dacă echipamentele sub presiune transportabile, care au fost introduse pe piață, asigură cel puțin același grad de securitate cu echipamentele sub presiune transportabile, prevăzute în ADR și RID.

Verificarea trebuie să fie efectuată pe baza documentelor elaborate în conformitate cu pct. 2 și, dacă este cazul, pe baza inspecțiilor suplimentare.

4. Dacă rezultatele verificărilor de mai sus sunt satisfăcătoare, echipamentele sub presiune transportabile trebuie supuse inspecțiilor periodice prevăzute în partea a III-a.

5. Pentru recipientele sub presiune fabricate în serie, incluzând armăturile și alte accesorii utilizate în transport, operațiunile relevante de reevaluare a conformității legate de inspecțiile individuale ale echipamentelor, conform prevederilor pct. 3 și 4, pot fi efectuate de către un organism aprobat, cu condiția ca un organism notificat să fi efectuat anterior operațiunile relevante de reevaluare a conformității cu tipul, prevăzute la pct. 3.

PARTEA a III-a

Procedurile pentru inspecția periodică

Modulul 1 — Inspecția periodică a produselor

1. *Inspecția periodică a produselor* este procedura prin care un proprietar sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul asigură faptul că echipamentul sub presiune transportabil supus procedurii prevăzute de la pct. 3 continuă să satisfacă cerințele prezentei hotărâri.

2. Pentru a satisface cerințele prevăzute la pct. 1, proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul trebuie să ia toate măsurile necesare astfel încât condițiile de utilizare și întreținere să asigure în permanență conformitatea echipamentului sub presiune transportabil cu cerințele prezentei hotărâri și, în special, trebuie să se asigure următoarele:

- echipamentul sub presiune transportabil să fie utilizat în scopul prevăzut;
- să fie umplut în centre de umplere corespunzătoare;
- după caz, sunt efectuate lucrările de întreținere sau reparare; și
- sunt efectuate inspecțiile periodice necesare.

Toate măsurile aplicate trebuie să fie înregistrate în documente care trebuie ținute și puse la dispoziție Ministerului Economiei și Comerțului sau Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR—SP de către proprietar sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau de către deținător.

3. Organismul de inspecție trebuie să efectueze examinările și încercările corespunzătoare, pentru a verifica conformitatea echipamentului sub presiune transportabil cu cerințele relevante din prezenta hotărâre, prin examinarea și încercarea fiecărui produs.

3.1. Toate echipamentele sub presiune transportabile trebuie examinate în mod individual și trebuie efectuate încercările corespunzătoare, conform prevederilor din anexe la ADR și RID, pentru a se verifica dacă echipamentul satisface cerințele cuprinse în reglementările respective.

3.2. Organismul de inspecție trebuie să aplice sau să dispună aplicarea numărului său de identificare pe fiecare produs inspectat periodic, imediat după data efectuării inspecției periodice, și să întocmească în scris un certificat de inspecție periodică. Acest certificat poate acoperi un număr de exemplare de echipamente, în astfel de situații fiind certificat de grup.

3.3. Proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul trebuie să păstreze certificatul de inspecție periodică prevăzut la pct. 3.2, precum și documentele prevăzute la pct. 2, cel puțin până la următoarea inspecție periodică.

Modulul 2 — Inspecția periodică prin asigurarea calității

1. *Inspecția periodică prin asigurarea calității* descrie următoarele proceduri:

a) procedura prin care proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, care satisface obligațiile prevăzute la pct. 2, asigură și declară că echipamentul sub presiune transportabil continuă să satisfacă cerințele prezentei hotărâri. Proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul trebuie să aplice pe toate echipamentele sub presiune transportabile data inspecției periodice și să întocmească o declarație scrisă de conformitate. Data inspecției periodice trebuie să fie însoțită de numărul de identificare al organismului notificat responsabil cu supravegherea, conform prevederilor pct. 4;

b) procedura prin care, în cazul inspecției periodice a cisternelor, efectuată de către organismul aprobat conform prevederilor art. 8 alin. (1) a treia frază din hotărâre, organismul aprobat care satisface obligațiile de la pct. 2 ultimul paragraf certifică faptul că echipamentul sub presiune transportabil continuă să satisfacă cerințele prezentei hotărâri. Organismul aprobat trebuie să aplice data inspecției periodice pe toate echipamentele sub presiune transportabile și să întocmească în scris un certificat de inspecție periodică. Data inspecției periodice trebuie să fie însoțită de numărul de identificare al organismului aprobat.

2. Proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul trebuie să ia toate măsurile necesare astfel încât condițiile de utilizare și întreținere să asigure în permanență conformitatea echipamentului sub presiune transportabil cu cerințele prezentei hotărâri și, în special, trebuie să se asigure următoarele:

- echipamentul sub presiune transportabil să fie utilizat în scopul prevăzut;
- să fie umplut în centre de umplere corespunzătoare;
- după caz, sunt efectuate lucrările de întreținere sau reparare; și
- sunt efectuate inspecțiile periodice necesare.

Toate măsurile aplicate trebuie să fie înregistrate în documente care trebuie ținute și puse la dispoziție Ministerului Economiei și Comerțului sau Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR—SP de către proprietar sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau de către deținător.

Proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul trebuie să asigure că are la dispoziție personalul calificat și dotările necesare, conform prevederilor din anexa nr. 3 pct. 3—6, pentru inspecțiile periodice.

Proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul ori organismul aprobat trebuie să aplice un sistem al calității aprobat pentru inspecțiile și încercările periodice ale echipamentului, conform prevederilor pct. 3, și să se supună supravegherii, conform prevederilor pct. 4.

3. Sistemul calității

3.1. Proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul ori organismul aprobat trebuie să solicite unui organism notificat ales de acesta evaluarea propriului sistem al calității.

Cererea pentru evaluarea sistemului calității trebuie să cuprindă:

- a) toate informațiile relevante privind echipamentul sub presiune transportabil supus inspecției periodice;
- b) documentația privind sistemul calității.

3.2. În cadrul sistemului calității trebuie examinat fiecare echipament sub presiune transportabil și trebuie efectuate încercări adecvate pentru a asigura conformitatea acestuia cu cerințele prevăzute în anexele la ADR și RID.

Toate elementele, cerințele și deciziile adoptate de către producător trebuie să fie reunite într-o documentație sistematică și ordonată sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația privind sistemul calității trebuie să permită o interpretare uniformă a măsurilor privind calitatea, cum ar fi programele, planurile, manualele și înregistrările referitoare la acestea.

Documentația privind sistemul calității trebuie să cuprindă o descriere adecvată a următoarelor:

- a) obiectivele legate de calitate și structura organizatorică, responsabilitățile și atribuțiile conducerii cu privire la calitatea proiectului și a echipamentului sub presiune transportabil;
- b) examinările și încercările care se efectuează pentru inspecția periodică;
- c) mijloacele de supraveghere a funcționării efective a sistemului calității;
- d) înregistrările privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind calificarea sau aprobarea personalului implicat.

3.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul calității pentru a stabili dacă satisface cerințele prevăzute la pct. 3.2.

Echipa de audit trebuie să aibă cel puțin un membru cu experiență în evaluarea echipamentului sub presiune transportabil în cauză. Procedura de evaluare trebuie să includă o vizită de inspecție la proprietar sau la reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau la deținător ori la organismul aprobat.

Decizia motivată a echipei de audit, care trebuie să cuprindă și concluziile examinării, trebuie adusă la cunoștință proprietarului sau reprezentantului autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorului ori organismului aprobat.

3.4. Proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul ori organismul aprobat trebuie să își asume angajamentul că îndeplinește obligațiile ce decurg din sistemul calității, așa cum a fost aprobat, și să se asigure că acesta este menținut la un nivel satisfăcător și eficient.

Proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul ori organismul aprobat trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul calității despre orice intenție de modificare a sistemului calității.

Organismul notificat trebuie să evalueze modificările propuse și să decidă dacă sistemul calității modificat continuă

să satisfacă cerințele prevăzute la pct. 3.2 sau dacă este necesară o nouă procedură de evaluare.

Decizia motivată a organismului notificat trebuie să cuprindă concluziile examinării și trebuie adusă la cunoștință proprietarului sau reprezentantului autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorului ori organismului aprobat.

4. Supravegherea sub responsabilitatea organismului notificat

4.1. Scopul supravegherii este de a se asigura că proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul ori organismul aprobat îndeplinește în totalitate obligațiile ce decurg din sistemul calității aprobat.

4.2. Proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul ori organismul aprobat trebuie să permită organismului notificat accesul în scopuri de inspecție la locurile de inspecție, încercare și depozitare și să pună la dispoziție acestuia toate informațiile necesare, în special cele referitoare la:

a) documentația privind sistemul calității;

b) documentația tehnică;

c) înregistrările privind calitatea, cum ar fi rapoartele inspecțiilor și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind calificarea personalului implicat etc.

4.3. Organismul notificat trebuie să efectueze audituri periodice pentru a se asigura că proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul ori organismul aprobat menține și aplică sistemul calității și să emită un raport de audit proprietarului sau

reprezentantului autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorului ori organismului aprobat.

4.4. În plus, organismul notificat poate efectua vizite inopinate la proprietar sau la reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau la deținător ori la organismul aprobat. În timpul acestor vizite organismul notificat poate să efectueze, dacă este necesar, încercări sau să dispună efectuarea lor pentru a verifica dacă sistemul calității funcționează corect. Organismul notificat trebuie să predea proprietarului sau reprezentantului autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorului ori organismului aprobat un raport al vizitei și, dacă s-a efectuat o încercare, un raport de încercare.

5. Proprietarul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, sau deținătorul ori organismul aprobat trebuie să păstreze și să pună la dispoziție Ministerului Economiei și Comerțului sau Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR—SP, pe o perioadă de 10 ani de la data la care a fost efectuată ultima inspecție periodică a echipamentului sub presiune transportabil, următoarele:

a) documentația prevăzută la pct. 3.1 lit. b);

b) informațiile privind modificarea sistemului calității, prevăzute la pct. 3.4 al doilea paragraf;

c) deciziile și rapoartele organismului notificat, prevăzute la pct. 3.3 ultimul paragraf, la pct. 3.4 ultimul paragraf și la pct. 4.3 și 4.4.

ANEXA Nr. 3

CRITERII MINIME

care trebuie îndeplinite de către organismele notificate sau aprobate

1. Un organism de inspecție notificat sau un organism de inspecție aprobat, care face parte dintr-o organizație implicată în alte activități decât cea de inspecție, trebuie să fie identificabil în cadrul organizației respective.

2. Organismul de inspecție și personalul acestuia nu trebuie să se angajeze în nici un fel de activități care pot fi incompatibile cu independența în luarea deciziilor și cu integritatea referitoare la activitățile lor de inspecție. În special, personalul organismului de inspecție nu trebuie să fie supus la presiuni de natură comercială, financiară sau de alt tip, care ar putea afecta luarea deciziilor, în special din partea persoanelor sau organizațiilor din exteriorul organismului de inspecție, care sunt interesate de rezultatele inspecțiilor efectuate. Trebuie garantată imparțialitatea personalului de inspecție al organismului.

3. Organismul de inspecție trebuie să aibă la dispoziție personalul necesar și să dispună de dotările necesare pentru a-și îndeplini în mod corespunzător sarcinile tehnice și administrative legate de operațiunile de inspecție și de verificare. De asemenea, acesta trebuie să aibă acces la echipamentul necesar pentru efectuarea de verificări speciale.

4. Personalul organismului de inspecție care răspunde de inspecție trebuie să aibă calificare adecvată, un înalt

grad de specializare profesională și tehnică, precum și cunoștințe satisfăcătoare cu privire la cerințele inspecțiilor care trebuie efectuate și experiență adecvată în astfel de activități.

Pentru a garanta un nivel înalt de securitate organismul de inspecție trebuie să poată asigura expertiză în domeniul securității echipamentelor sub presiune transportabile.

Personalul trebuie să aibă capacitatea de a face aprecieri profesionale privind conformitatea cu cerințele generale, utilizând rezultatele examinării, și să raporteze cu privire la acestea. De asemenea, personalul organismului trebuie să aibă capacitatea necesară pentru a întocmi certificate, înregistrări și rapoarte prin care să demonstreze că inspecțiile au fost efectuate.

5. Personalul trebuie, de asemenea, să dețină cunoștințe necesare cu privire la tehnologia utilizată la fabricarea echipamentului sub presiune transportabil, incluzând accesoriile, pe care îl inspectează, despre modul în care echipamentul supus inspecțiilor sale este utilizat sau se intenționează a fi utilizat și cu privire la defectele care pot apărea în timpul utilizării sau funcționării.

6. Organismul de inspecție și personalul acestuia trebuie să efectueze evaluările și verificările cu cel mai înalt grad de integritate profesională și competență tehnică.

Organismul de inspecție trebuie să asigure confidențialitatea informațiilor obținute în cursul activităților sale de inspecție. Drepturile de proprietate trebuie protejate.

7. Remunerarea persoanelor angajate în activități de inspecție nu trebuie să depindă direct de numărul de inspecții efectuate și în nici un caz de rezultatele unor astfel de inspecții.

8. Organismul de inspecție trebuie să încheie o asigurare de răspundere civilă corespunzătoare, în conformitate

cu legislația națională în domeniu, cu excepția situației în care răspunderea civilă revine prin lege statului.

9. În mod normal organismul de inspecție trebuie să efectueze el însuși inspecțiile pe care le-a contractat. Dacă un organism de inspecție subcontractează oricare parte a inspecției, acesta trebuie să garanteze și să poată demonstra că subcontractantul său este competent pentru a efectua serviciile în cauză și trebuie să își asume întreaga responsabilitate pentru acea subcontractare.

ANEXA Nr. 4

CRITERII SUPLIMENTARE

care trebuie îndeplinite de organismele notificate

1. Un organism notificat trebuie să fie independent de părțile implicate și prin urmare să ofere servicii de inspecție de tipul „terță parte“.

Organismul notificat și personalul responsabil cu efectuarea inspecției trebuie să fie alții decât proiectantul, producătorul, furnizorul, cumpărătorul, proprietarul, deținătorul, utilizatorul sau cel care asigură întreținerea echipamentelor sub presiune transportabile, incluzând accesoriile, pe care organismul respectiv le inspectează, și decât reprezentantul autorizat al oricăreia dintre aceste părți. Aceștia nu trebuie să fie direct implicați în proiectarea, fabricația, marketingul

sau întreținerea echipamentelor sub presiune transportabile, incluzând accesoriile, nici să reprezinte părțile angajate în aceste activități. Aceasta nu exclude posibilitatea schimburilor de informații tehnice între producătorul de echipamente sub presiune transportabile și organismul de inspecție.

2. Toate părțile interesate trebuie să aibă acces la serviciile organismului de inspecție. Acesta nu trebuie să impună nici o condiție abuzivă de ordin financiar sau de altă natură. Organismul notificat trebuie să aplice în mod nediscriminatoriu procedurile sale de operare.

ANEXA Nr. 5

CRITERII SUPLIMENTARE

care trebuie îndeplinite de organismele aprobate

1. Organismul aprobat trebuie să constituie o parte separată și identificabilă dintr-o organizație implicată în proiectarea, fabricația, furnizarea, utilizarea sau întreținerea produselor pe care le inspectează.

2. Organismul aprobat nu trebuie să devină direct implicat în proiectarea, fabricația, furnizarea sau utilizarea echipamentelor sub presiune transportabile, incluzând

accesoriile inspectate, sau a echipamentelor similare concurente.

3. Trebuie să existe o diferențiere clară a responsabilităților personalului de inspecție de cele ale personalului angajat în alte funcții; diferențierea trebuie stabilită prin structura organizatorică și prin metodele de raportare ale organismului de inspecție aprobat în cadrul organizației din care face parte.

ANEXA Nr. 6

MODULELE

care trebuie aplicate pentru evaluarea conformității

Următorul tabel indică modulele pentru evaluarea conformității, descrise în anexa nr. 2 partea I, care trebuie aplicate echipamentelor sub presiune transportabile, definite la art. 4 lit. a) din hotărâre.

Categoriile de echipament sub presiune transportabil	Modulele
1. Recipiente sub presiune pentru care produsul dintre presiunea de încercare și volum nu depășește 30 MPa x litru (300 bar x litru)	A1 sau D1 sau E1
2. Recipiente sub presiune pentru care produsul dintre presiunea de încercare și volum este mai mare de 30 MPa x litru, dar nu depășește 150 MPa x litru (300 și, respectiv, 1.500 bar x litru)	H sau B în combinație cu E sau B în combinație cu C1 sau B1 în combinație cu F sau B1 în combinație cu D

Categoriile de echipament sub presiune transportabil	Modulele
3. Recipiente sub presiune pentru care produsul dintre presiunea de încercare și volum este mai mare de 150 MPa x litru (1.500 bar x litru) și, în mod similar, pentru cisterne	G sau H1 sau B în combinație cu D sau B în combinație cu F

NOTA 1:

La alegerea producătorului, echipamentele sub presiune transportabile trebuie supuse unei proceduri de evaluare a conformității, stabilită pentru categoria în care sunt clasificate. În cazul recipientelor sub presiune sau în cazul armăturilor ori al altor accesorii folosite în transport, producătorul poate să aleagă aplicarea unei proceduri sau a unui set de proceduri pentru categorii mai severe.

NOTA 2:

Ca parte a procedurilor de asigurare a calității, atunci când se efectuează vizite neanunțate, organismele notificate trebuie să preleveze o mostră de echipament din faza de producție sau depozitare în scopul efectuării unei verificări ori pentru a dispune efectuarea unei verificări, pentru a determina conformitatea cu cerințele prezentei hotărâri. În acest scop, producătorul trebuie să informeze organismul notificat în legătură cu programul de producție planificat.

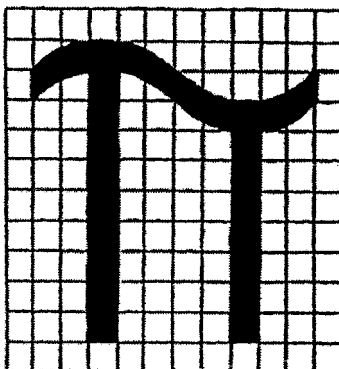
Organismul notificat va efectua cel puțin două vizite în decursul primului an de fabricație.

Frecvența vizitelor ulterioare va fi determinată de organismul notificat, pe baza criteriilor prevăzute la pct. 4.4 al modulelor relevante din anexa nr. 2 partea I.

ANEXA Nr. 7

MARCAJ DE CONFORMITATE

Marcajul de conformitate „π” constă în simbolul π având următoarea formă de prezentare:

În cazul în care marcajul este redus sau mărit, este necesar să se respecte proporțiile prezentate în figura de mai sus.

Componentele marcajului trebuie să aibă în mare măsură aceeași dimensiune pe verticală, dar aceasta nu trebuie să fie mai mică de 5 mm.

În cazul dispozitivelor mici, se poate renunța la această dimensiune minimă.

LISTA

reglementărilor aplicabile pentru depozitarea sau utilizarea echipamentelor sub presiune transportabile și care își încetează aplicabilitatea pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri

Nr. crt.	Prescripția tehnică — PT—	Titlul prescripției tehnice	Documentul prin care au fost aprobate
1.	C3—99	PT pentru proiectarea, execuția, repararea, încărcarea, utilizarea, verificarea și scoaterea din uz a recipientelor-butelii având capacitatea de până la 26 l pentru butan (aragaz)	Ordinul ministrului industriei și comerțului nr. 303/1999
2.	C4—90	PT pentru proiectarea, execuția, instalarea, exploatarea, repararea și verificarea recipientelor metalice stabile sub presiune	Decizia ministrului economiei naționale nr. 4/1990
3.	C5—98	PT pentru proiectarea, execuția, repararea, transportul, depozitarea și verificarea recipientelor-butelii pentru gaze comprimate, lichefiate sau dizolvate sub presiune	Ordinul ministrului industriei și comerțului nr. 1.613/1998
4.	C27—91	PT pentru recipiente-cisterne, recipiente-containere și butoaie metalice pentru gaze comprimate, lichefiate sau dizolvate sub presiune	Ordinul ministrului economiei naționale nr. 1.592/1991

NOTĂ:

Prescripțiile tehnice care fac obiectul actelor normative corespunzătoare au fost publicate de Editura Tehnică.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE**privind autorizarea operațiunii de concentrare economică realizată de către Societatea Comercială „Microsoft Corporation” — S.U.A. prin dobândirea controlului asupra Activelor RAV ale Societății Comerciale „GeCAD Software” — S.R.L. — România**

Președintele Consiliului Concurenței,

în baza:

1. Decretului nr. 1.075/2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;

2. Legii concurenței nr. 21/1996;

3. Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice;

4. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, cu modificările ulterioare;

5. materialelor din Dosarul cauzei (RS—218 din 10 iunie 2003);

6. Notei Departamentului servicii (V₂—1.461 din 30 iulie 2003),

luând în considerare că:

1. Prin contractul de vânzare-cumpărare active încheiat la data de 12 mai 2003 între Societatea Comercială „GeCAD Software” — S.R.L. — România, Societatea Comercială „Microsoft Corporation” — S.U.A. și domnul Radu Georgescu, Societatea Comercială „Microsoft Corporation” — S.U.A. a achiziționat Activele RAV de la Societatea Comercială „GeCAD Software” — S.R.L. — România, dobândind astfel controlul asupra acestor active.

2. Dobândirea controlului de către Societatea Comercială „Microsoft Corporation” — S.U.A. asupra Activelor RAV constituie o concentrare economică în sensul art. 11 alin. (2) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996.

3. Cifra de afaceri a grupului „Microsoft”, pe teritoriul României, în anul 2002, a depășit pragul prevăzut la art. 15 din Legea nr. 21/1996, majorat prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 216/2002 pentru modificarea plafoanelor prevăzute la art. 8 și 15 din Legea concurenței nr. 21/1996.

4. Formularul de notificare a concentrării economice realizate de către Societatea Comercială „Microsoft Corporation” — S.U.A., prin achiziționarea Activelor RAV de la Societatea Comercială „GeCAD Software” — S.R.L. — România, a fost înregistrat la Consiliul Concurenței cu nr. RS—218 din 10 iunie 2003.

Notificarea a fost considerată efectivă la data de 7 iulie 2003.

5. Conform notificării, piața relevantă este piața românească de software antivirus.

6. Anterior operațiunii de concentrare economică grupul „Microsoft” nu era prezent pe piața românească de software antivirus, iar cota de piață corespunzătoare vânzărilor de produse RAV antivirus este situată în intervalul 8—11%.

7. Indiferent de poziția pe care o are grupul „Microsoft“ pe alte segmente din cadrul pieței de software comercial, acesta nu se poate folosi de respectiva poziție pentru a elimina concurenții de pe piața de software antivirus, deoarece există concurenți importanți pe această piață către care clienții se pot îndrepta, iar nivelul minim al barierelor la intrare poate permite pătrunderea noilor concurenți.

8. Operațiunea de concentrare economică notificată nu conduce la restrângerea, înlăturarea sau denaturarea semnificativă a concurenței pe piața relevantă identificată,

DECIDE:

Art. 1. — În conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 21/1996 și cu prevederile Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice, se autorizează concentrarea economică realizată de către Societatea Comercială „Microsoft Corporation“ — S.U.A., prin dobândirea controlului asupra Activelor RAV ale Societății Comerciale „GeCAD Software“ — S.R.L. — România, constatând că, deși cade sub incidența legii, nu există motive pentru a fi refuzată.

Art. 2. — Societatea Comercială „Microsoft Corporation“ — S.U.A. este obligată, conform prevederilor art. 33 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996, să plătească taxa de autorizare a concentrării economice notificate.

Art. 3. — Taxa de autorizare, conform prevederilor Instrucțiunilor Consiliului Concurenței date în aplicarea art. 33 alin. (2) din Legea nr. 21/1996 cu privire la calculul taxei de autorizare a concentrărilor economice, calculată pe baza cifrei de afaceri comunicate de către Societatea Comercială „Microsoft Corporation“ — S.U.A., în Adresa din data de 17 iulie 2003, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V₂-1.369 din 17 iulie 2003, corectată prin Adresa din data de 24 iulie 2003, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V₂-1.429 din 24 iulie 2003, este de 6.876.000 lei (șase milioane opt sute șaptezeci și șase mii lei).

Art. 4. — Suma reprezentând taxa de autorizare se va vira în termen de maximum 30 (treizeci) de zile de la data comunicării prezentei decizii, de către Societatea Comercială „Microsoft Corporation“ — S.U.A. la bugetul de stat, cu ordin de plată tip trezorerie, în contul 361280051300 deschis la Banca Națională a României — Sucursala Municipiului București, beneficiar Trezoreria Sectorului 1, cu mențiunea: „Taxă pentru autorizarea concentrării economice conform Legii concurenței nr. 21/1996“.

Pe versoul ordinului de plată, în rubrica „Cod cont“, se va înscrie: „20 17 01 03 — Taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare“. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 5. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Societății Comerciale „Microsoft Corporation“ — S.U.A. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 6. — Neîndeplinirea unei obligații sau a unei condiții impuse printr-o decizie constituie contravenție și se sancționează conform art. 56 din Legea nr. 21/1996.

Art. 7. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi contestată, conform prevederilor art. 52 alin. (3) din Legea nr. 21/1996, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ.

Art. 8. — Prezenta decizie devine aplicabilă de la data comunicării ei.

Art. 9. — Departamentul servicii și Secretariatul general vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 10. — Secretariatul general va transmite prezenta decizie la:

Societatea Comercială „Microsoft Corporation“ — S.U.A.
Sediul social: One Microsoft Way, Redmond,
Washington 98052 — 6399, U.S.A.

prin
Societatea Civilă de Avocați „Nestor, Nestor, Diculescu,
Kingston Petersen“

Sediul: Neocity Tower — etajul 9—12,
Calea Dorobanților nr. 237B, sectorul 1,
București, cod poștal 71281, România,
Tel.: 201.12.00.

Fax: 201.12.10.

Președintele Consiliului Concurenței,
Theodor Valentin Purcărea

București, 31 iulie 2003.

Nr. 346.

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE

referitoare la stabilirea sancțiunilor pentru încălcarea prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996 de către Societatea de Asigurare Reasigurare ARDAF — S.A.

Comisia Consiliului Concurenței

I. În baza:

1. Decretului nr. 1.075 din 21 decembrie 2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;
2. Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 30 aprilie 1996;
3. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 bis din 25 martie 1997, cu modificările și completările ulterioare;
4. Regulamentului pentru aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996, privind practicile anticoncurențiale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 bis din 9 iunie 1997;
5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante, în scopul stabilirii părții substanțiale de piață, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 bis din 4 aprilie 1997;
6. Investigației declanșate în Dosarul RS—171 din 22 iunie 2000 prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 59 din 19 iulie 2000;
7. Prevederilor Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. 317 din 14 iulie 2003, prin care s-a finalizat investigația;
8. Ordinului președintelui Consiliului Concurenței nr. 142 din 15 iulie 2003, prin care s-a stabilit componența comisiei care va decide cuantumul amenzilor aplicate pentru practicile anticoncurențiale săvârșite de către 12 societăți de asigurare, prin încheierea unei înțelegeri privind stabilirea nivelului minim al primelor de asigurare pentru asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României (asigurare tip Carte Verde);
9. Procesului-verbal nr. V₂-1.463 din 30 iulie 2003.

II. Având în vedere:

1. Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. 317 din 14 iulie 2003

1.1. Prin această decizie Plenul Consiliului Concurenței a stabilit ca societățile de asigurări Societatea Comercială Asigurarea Românească ASIROM — S.A. (denumită în continuare ASIROM¹⁾), Societatea de Asigurare Reasigurare ASTRA — S.A. (denumită în continuare ASTRA²⁾), Societatea Comercială METROPOL — Compania Internațională de Asigurări și Reasigurări — S.A. (denumită în continuare METROPOL³⁾), Societatea de Asigurare Reasigurare ARDAF — S.A. (denumită în continuare ARDAF⁴⁾), Societatea Comercială ALLIANZ TIRIAC Asigurări — S.A. (denumită în continuare ALLIANZ⁵⁾), Societatea de Asigurare Reasigurare OMNIASIG — S.A. (denumită în continuare OMNIASIG⁶⁾), Grupul de Asigurări Român GRUP AS — S.A. (denumită în continuare GRUP AS⁷⁾), Societatea de Asigurare UNITA — S.A. (denumită în continuare UNITA⁸⁾) și Societatea Comercială Asigurare Reasigurare AGI ROMÂNIA — S.A. (denumită în continuare AGI ROMÂNIA⁹⁾), INTERAMERICAN ROMANIA INSURANCE — S.A. (denumită în continuare INTERAMERICAN¹⁰⁾), ASITRANS — S.A. Asigurări Reasigurări (denumită în continuare ASITRANS¹¹⁾) și ASA Asigurări ATCLASSIB — S.A. (denumită în continuare ATCLASSIB¹²⁾) se fac vinovate de încălcarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996 prin încheierea și/sau punerea în practică a unei înțelegeri având ca obiect fixarea — în cadrul Biroului Asiguratorilor de Autovehicule din România (denumit în continuare BAAR) — a unor niveluri minime de prime la asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României (Carte Verde).

1.2. La data de 20 mai 1999, la sediul BAAR¹³⁾ a fost organizată întâlnirea reprezentanților următoarelor societăți de asigurări: ASIROM, ASTRA, METROPOL, ARDAF, ALLIANZ, OMNIASIG, GRUP AS, UNITA și AGI ROMÂNIA. Această întâlnire a avut ca scop analizarea nivelului primei pentru asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României (denumită în continuare asigurare tip Carte Verde).

După analizarea propunerilor concrete avansate de către participanți, aceștia au hotărât ca BAAR „să recomande societăților de asigurare un nivel minim al primelor de asigurare, care să fie avut în vedere de către societățile de asigurare la stabilirea primelor ce vor fi practicate începând cu data de 15 iunie 1999 ora 0”, nivel majorat față de cel practicat la acea dată. Această hotărâre, incluzând și nivelul minim recomandat al primelor de asigurare, a fost transmisă de către BAAR prin Circulara nr. 5.067 din 24 mai 1999 către „toți membrii BAAR autorizați să elibereze documente internaționale de asigurare — Carte Verde”.

1.3. La data de 22 iunie 1999, în ședința Comitetului de direcție al BAAR s-a hotărât ca „nivelul minim de prime la asigurarea de răspundere civilă auto, stabilit în ședința din 20 mai 1999, să se aplice începând cu data de 15 iulie 1999, ora 0,00, și nu din 15 iunie 1999”; această hotărâre a fost transmisă membrilor BAAR prin Circulara BAAR nr. 5.813 din 28 iunie 1999.

1.4. Transmiterea de către BAAR a hotărârii luate de către reprezentanții celor 9 societăți de asigurare a făcut ca aceste niveluri minime „recomandate” ale primelor să capete caracter de „obligații” pentru toate societățile de asigurare membre BAAR, care erau autorizate să practice asigurarea tip Carte Verde. Prin urmare, societățile de asigurare autorizate să elibereze documente de asigurare internațională tip Carte Verde au considerat că aceste niveluri minime „recomandate” ale primelor au un caracter obligatoriu și le-au aplicat în consecință. Cu titlu exemplificativ, la data de 25 octombrie 2001, ASTRA a menționat¹⁴⁾ că „prima de asigurare practică de ASTRA privind asigurarea de răspundere civilă pentru autovehicule cu valabilitate în afara teritoriului României este de 45 de USD [...] Primele sunt fixe, nenegociabile și sunt practicate de toate societățile de asigurare printr-o convenție ce a fost agreeată în cadrul BAAR”; în același sens, UNITA¹⁵⁾ a precizat: „societatea UNITA a înțeles să se alinieze acestor tarife minime”. De asemenea, conform celor declarate de către ASIROM¹⁶⁾, „prima de asigurare pentru asigurarea tip Carte Verde pentru o perioadă de 15 zile, pentru autoturisme, este de 45 de USD”.

1.5. Aplicarea de către societățile de asigurare a nivelurilor minime „recomandate” ca fiind obligatorii rezultă și din adresele înaintate BAAR de către unii dintre membrii săi privind nerespectarea, de către alte societăți de asigurare membre BAAR, a nivelurilor minime „recomandate”. Cu titlu exemplificativ, la data de 22 iulie 1999¹⁷⁾, UNITA a înștiințat BAAR că ASTRA, sucursala Arad, nu a respectat hotărârea Comitetului de direcție al BAAR din data de 22 iunie 1999 referitoare la stabilirea nivelului minim al primelor la asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României. De asemenea, la data de 19 august 1999¹⁸⁾, ASIT aduce la cunoștința BAAR că „ASIT a respectat și continuă să respecte întocmai tariful minimal recomandat de BAAR prin Circulara nr. 5.813 din 28 iunie 1999. Din păcate, am constatat că nu toți membrii înțeleg să respecte recomandările BAAR, deși reprezentanții societăților autorizate de acesta să elibereze documente de asigurare Carte Verde au fost în unanimitate de acord cu acest tarif în ședința din 20 mai 1999 [...]. Societatea noastră a considerat că atât conducerea, cât și membrii BAAR trebuie să înțeleagă consecințele grave pe care le-ar putea avea o practică greșită de vânzare a documentelor de asigurare Carte Verde la prețuri de dumping [...], avându-se în vedere principiul solidarității între societățile membre BAAR”.

1.6. Ca urmare a informațiilor primite de către BAAR cu privire la nerespectarea, de către unii dintre membrii săi, a acestor niveluri minime, în ședința din data de 3 septembrie 1999, Adunarea generală extraordinară a membrilor BAAR a hotărât că se vor sancționa societățile de asigurare care nu vor respecta nivelurile minime „recomandate”, accentuând prin această măsură punitivă caracterul lor obligatoriu, și nu de „recomandare”, știut fiind faptul că nu se poate sancționa nerespectarea unei „recomandări”, ci numai a unei obligații asumate. Astfel, potrivit rezoluției Adunării generale extraordinare BAAR, începând cu data de 20 septembrie 1999, ora 0,00, s-a decis „să se respecte cu strictețe Circulara BAAR nr. 5.813 din 28 iunie 1999 cu referire la recomandarea privind tariful minimal de prime la asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate

¹⁾ Sediul social: bd. Carol I nr. 31—33, sectorul 2, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J 40/304/1991.

²⁾ Sediul social: str. Pușkin nr. 1, sectorul 1, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J 40/305/1991.

³⁾ Sediul social: bd. Dimitrie Cantemir nr. 1, sectorul 3, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J 40/12.428/1991.

⁴⁾ Sediul social: str. Samuil Micu nr. 7, Cluj-Napoca, județul Cluj; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J 12/4.169/1992.

⁵⁾ Sediul social: str. Cădere Bastiliei nr. 80—84, sectorul 1, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J 40/15.882/1994.

⁶⁾ Sediul social: alea Alexandru nr. 48, sectorul 1, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J 40/8.364/1994.

⁷⁾ Sediul social: Bd. Unirii nr. 67, bl. G2A, sectorul 3, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J 40/6.961/1995.

⁸⁾ Sediul social: str. Ofcea nr. 9, Timișoara, județul Timiș; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J 35/21/1991.

⁹⁾ Sediul social: bd. Mircea Vodă nr. 34, bl. M1, et. 2, sectorul 3, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J 40/10.595/1995.

¹⁰⁾ Sediul social: șos. Cotroceni nr. 20, sectorul 6, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J 40/15.656/1994.

¹¹⁾ Sediul social: str. Gramond nr. 8, sectorul 4, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J 40/2.241/1994.

¹²⁾ Sediul social: str. Noica bl. 4, ap. 20, sc. b, et. 4, Sibiu; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J 32/1.053/1996.

¹³⁾ Sediul social: șos. Ștefan cel Mare nr. 30, bl. 26, sc. A, et. 6, ap. 16, sectorul 2, București.

¹⁴⁾ Prin Adresa înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. SG—1.008 din 26 octombrie 2001.

¹⁵⁾ Prin Adresa UNITA nr. SIAR/92.591 din 5 iulie 2000, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2 639 din 6 iulie 2000.

¹⁶⁾ Prin Adresa ASIROM nr. 25.870 din 26 octombrie 2001, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. SG 1.015 din 26 octombrie 2001.

¹⁷⁾ Prin Adresa nr. AB 41.716 din 16 iulie 1999, înregistrată la BAAR cu nr. 6.139 din 22 iulie 1999.

¹⁸⁾ Prin Adresa nr. 5.130 din 19 august 1999, înregistrată la BAAR cu nr. 8.120 din 30 august 1999.

în afara teritoriului României [...] nerespectarea acesteia poate atrage chiar retragerea dreptului societății dumneavoastră de a elibera documente internaționale de asigurare Carte Verde“. Această rezoluție a Adunării generale extraordinare BAAR a fost transmisă membrilor BAAR prin Circulara BAAR nr. 8.165 din 10 septembrie 1999.

1.7. Înțelegerea intervenită în cadrul BAAR între societățile membre BAAR, având ca obiect fixarea în mod concertat a nivelului minim de prime pentru asigurarea tip Carte Verde, a avut ca efect majorarea primelor de asigurare cu aproximativ 10 USD. Totodată fixarea acestor niveluri minime ale primelor a avut ca efect eliminarea concurenței pe piața relevantă și prejudicierea consumatorilor, deoarece, începând cu momentul aplicării acestora, consumatorul a fost privat astfel de posibilitatea de a alege, societățile autorizate practicând aceleași niveluri de prime, mai mari decât cele practicate anterior.

1.8. La momentul încheierii înțelegerii, 26 de societăți de asigurări de autovehicule erau membre BAAR, dintre acestea 9 fiind autorizate să practice asigurarea tip Carte Verde, și anume: ASIROM, UNITA, ARDAF, ALLIANZ, OMNIASIG, GRUP AS, METROPOL, ASTRA și AGI ROMANIA. Începând cu data de 1 decembrie 1999, au mai fost autorizate să practice această categorie de asigurări și societățile: INTERAMERICAN (1 decembrie 1999 – 18 februarie 2002), ASIGURARE-REASIGURARE „INDUSTRIILOR ARGES“ – S.A.¹⁹⁾, denumită în continuare ASIRAG (1 iunie 2000), ASITRANS (1 ianuarie 2001) și ATCLASSIB (1 iulie 2001). Cu excepția societății ASIRAG, celelalte 3 societăți de asigurări, autorizate ulterior să practice asigurarea tip Carte Verde, deși nu s-au numărat printre inițiatorii înțelegerii în cauză, au aplicat în practică nivelurile minime de prime pentru această categorie de asigurare, stabilite în cadrul BAAR de către celelalte 9 societăți de asigurări autorizate anterior.

1.9. BAAR este o organizație profesională, înființată de asigurătorii de autovehicule din România, neguvernamentală, creată în scopul dezvoltării și cooperării în domeniul asigurărilor de autovehicule și reprezentării societăților membre în relațiile cu alte organizații din țară și din străinătate. BAAR a fost înființată și își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile art. 24 din Legea nr. 47/1991 privind constituirea, organizarea și funcționarea societăților comerciale din domeniul asigurărilor, abrogată prin Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, și ale art. 102 din Legea nr. 21/1924 pentru persoanele juridice, abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.

1.10. BAAR, așa cum era constituit și conform statutului în vigoare la data săvârșirii practicii anticoncurențiale, avea misiunea de a apăra interesele legale ale membrilor săi în relațiile interne și internaționale, fără a îndeplini și rolul de Birou plătitor și Birou gestionar, în sensul rambursării către birourile gestionare din străinătate a sumelor plătite de acestea cu titlu de despăgubiri pentru pagube produse de asigurații de răspundere civilă Carte Verde ai societăților de asigurare membre ale BAAR, respectiv de a plăti sumele datorate către terțe persoane păgubite, în România; funcția de administrare și gestionare a Fondului Comun Carte Verde, în calitate de Birou plătitor și Birou gestionar, i-a fost conferită prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002; Adunarea generală și Comitetul de direcție ale BAAR nu aveau atribuții în stabilirea nivelului primelor de asigurări.

1.11. Prin urmare, societățile de asigurare: ASIROM, ASTRA, METROPOL, ARDAF, ALLIANZ, OMNIASIG, GRUP AS, UNITA și AGI ROMANIA au încălcat dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996 prin încheierea și punerea în practică a unei înțelegeri având ca obiect fixarea, în cadrul BAAR, a unor niveluri minime de prime la asigurarea tip Carte Verde. Totodată, deși nu au participat la încheierea înțelegerii anticoncurențiale în cauză, fiind autorizate de către BAAR ulterior, societățile INTERAMERICAN, ASITRANS și ATCLASSIB au pus în practică această înțelegere, încălcând astfel prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996. ASIRAG nu a fost membră a înțelegerii anticoncurențiale în cauză și nu a pus în practică această înțelegere.

1.12. Incluziunea prevederilor conform cărora BAAR stabilește tarife de prime tehnice minimale pentru asigurările tip Carte Verde și cuantumul cheltuielilor maxime pentru achiziționarea acestor asigurări atât în art. 5 lit. c) din noul Statut al BAAR, cât și în art. 2 alin. (1) pct. 3 din Normele privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde), puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002, a întărit caracterul obligatoriu al acestor niveluri minime de prime și a „legiferat“ practic înțelegerea anticoncurențială deja existentă între societățile de asigurare în cadrul BAAR. Aceste prevederi contravin legislației în domeniul concurenței, fixarea unor tarife minime pentru asigurările tip Carte Verde fiind de natură a împiedica concurența în detrimentul beneficiarilor acestor servicii. De la data intrării în vigoare a Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002 nu se mai poate reține vinovăția societăților de asigurare.

1.13. Consiliul Concurenței, în temeiul art. 54 din Legea nr. 21/1996, a constatat nulitatea art. 5 lit. c) din noul Statut al BAAR, aprobat de Adunarea generală BAAR în sesiunea din 18 decembrie 2001. În mod concret, această prevedere are următorul conținut: „BAAR stabilește tarife de prime tehnice minimale pentru asigurările Carte Verde și cuantumul cheltuielilor maxime pentru achiziționarea acestor asigurări“. Totodată, în temeiul art. 27 lit. a) și al art. 50 lit. a) din Legea nr. 21/1996, Consiliul Concurenței a solicitat Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor modificarea Normelor privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde), puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002, în sensul eliminării pct. 3 de la art. 2 alin. (1), conform căruia BAAR „stabilește nivelul minim al tarifelor de prime și limita maximă a cheltuielilor de achiziționare pentru asigurarea Carte Verde, cu avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor“.

1.14. Motivațiile BAAR și ale societăților de asigurare nu pot fi de natură să justifice o înțelegere asupra fixării, în mod concertat, a nivelurilor minime ale primelor și aplicarea acestora de către societățile de asigurare.

1.15. Cu toate acestea, nu se poate face abstracție de faptul că fixarea unor niveluri minime ale primelor a avut loc în contextul sancțiunilor impuse de Convenție în cazul neîndeplinirii obligației de restituire a sumelor plătite de către Biroul gestionar terțelor persoane păgubite, ceea ce atrage răspunderea biroului sub egida căruia a fost eliberat documentul de asigurare – BAAR; BAAR trebuia, în ultimă instanță, să suporte contravaloarea despăgubirii. Imposibilitatea onorării obligațiilor de plată ar fi condus la eliminarea României din sistemul internațional Carte Verde.

1.16. Piața produsului

Produsul care definește piața îl reprezintă asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României, eliberată de către o societate de asigurări autorizată, pentru a acoperi răspunderea ce rezultă din folosirea unui autovehicul.

Această asigurare acoperă despăgubirile acordate pentru daunele materiale și vătămările corporale provocate de autoturismul pentru care s-a eliberat documentul de asigurare în urma unui accident în care acesta a fost implicat și găsit răspunzător pentru provocarea lui.

1.17. La data de 25 ianuarie 1949, Subcomitetul de transporturi rutiere al Comisiei Economice ONU pentru Europa a sugerat asigurătorilor – în vederea protejării terților păgubiți prin accidente de autovehicule – crearea unui document de asigurare de tip uniform, a unui Birou național în fiecare țară care aderă la acest sistem și a unui organ central – Consiliul Birourilor, cu sediul la Londra. Convenția Tip Interbirouri (denumită în continuare *Convenție*) are ca obiect punerea în practică a acestor dispoziții adoptate la 25 ianuarie 1949, înlocuite prin anexa nr. 2 a Rezoluției unificate asupra facilității transporturilor rutiere adoptate de Comitetul permanent de lucru la cea de-a 74-a sesiune din 25–29 iunie 1949 (denumită *Recomandările de la Geneva*).

¹⁹⁾ Sediul social: bd. I.C. Brătianu bl. A5–A7, parter, Pitești, județul Argeș.

1.18. Conform acestei Convenții: (i) *certificat de asigurare* înseamnă Cartea internațională de asigurare auto (Carte Verde), în modelul sau modelele aprobate de Comitetul permanent de lucru pentru transporturi rutiere; (ii) *polița de asigurare* înseamnă o poliță de asigurare eliberată de un membru al Biroului emitent unui asigurat, pentru a acoperi răspunderea ce rezultă din folosirea unui autovehicul; (iii) *Birou* înseamnă organizația înființată de asigurători și recunoscută de guvernul din acea țară ca organizație care îndeplinește solicitările și dispozițiile din Recomandările de la Geneva; (iv) *Birou gestionar* înseamnă biroul (și/sau un membru al celui birou care acționează sub autorizarea acestuia) care are răspunderea în țara sa pentru gestionarea și regularizarea daunelor în conformitate cu prevederile Convenției și legii sale naționale; (v) *Birou emitent* înseamnă biroul (și/sau un membru al acestui birou) sub autorizarea căruia a fost eliberat un certificat de asigurare și care este răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor Biroului gestionar, în conformitate cu prevederile Convenției; (vi) *Birou de asistență* înseamnă biroul care este autorizat să gestioneze și să regularizeze o reclamație, în conformitate cu prevederile Convenției.

1.19. Pe lângă facilitarea liberei circulații transfrontaliere a persoanelor și a bunurilor, Convenția are drept scop atât indemnizarea victimelor accidentelor de autovehicule, de către Biroul gestionar al țării unde s-a produs accidentul, cât și rambursarea cu maximă rapiditate (în vederea reîntregirii fondului de garanție din care sunt indemnizate aceste victime) a sumelor plătite de Biroul gestionar, de către Biroul emitent (plătitor) sau de către un membru al acestui birou, sub autorizarea căruia a fost eliberat un certificat de asigurare și care este răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor Biroului gestionar.

1.20. În conformitate cu dispozițiile Convenției, documentul internațional de asigurare „Carte Verde” este emis sub autoritatea și egida Biroului emitent și este oferit de către societățile de asigurare membre ale acestui birou posesorilor de autovehicule care doresc să călătorească în străinătate și care încheie cu acestea un contract de asigurare de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României. Acest document garantează că, în fiecare țară tranzitată de asigurat, Biroul gestionar al acelei țări își asumă pentru acel autovehicul, în mod obligatoriu, răspunderea pe care ar avea-o o societate de asigurare locală, potrivit reglementărilor legale privitoare la răspunderea pentru prejudiciile cauzate prin accidente de autovehicule în vigoare în țara Biroului gestionar.

1.21. Dacă asiguratul de răspundere civilă auto aflat în țara Biroului gestionar produce un accident, victima se va adresa Biroului gestionar, care o va despăgubi în numele Biroului emitent. După efectuarea plății, Biroul gestionar care a regularizat dauna se va adresa, în mod direct sau prin intermediul Biroului emitent, asiguratului care a eliberat documentul internațional de asigurare, iar în cazul în care acest asigurat nu efectuează plata, din orice motiv, inclusiv din cauze de insolvabilitate, Biroul gestionar se va regresa împotriva Biroului emitent, care va suporta întotdeauna, în ultimă instanță, despăgubirea acordată de către Biroul gestionar.

1.22. În România BAAR este recunoscut de Guvernul României ca organizație care dă curs solicitărilor și dispozițiilor din Recomandările de la Geneva, în conformitate cu art. 3 lit. g) din Convenție.

1.23. Piața relevantă geografică

Având în vedere repartizarea în teritoriu a societăților de asigurare autorizate să practice asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României, precum și a beneficiarilor, piața geografică relevantă este piața națională.

1.24. Plenul Consiliului Concurenței a autorizat Comisia să stabilească amenzile ce vor fi aplicate societăților de asigurări sub nivelul minim prevăzut de Normele Consiliului Concurenței privind individualizarea și dozarea sancțiunilor prevăzute la art. 55 și 56 din Legea concurenței nr. 21/1996.

2. Dispozițiile art. 56 din Legea nr. 21/1996

Conform dispozițiilor art. 56 teza a 2-a lit. a) din Legea nr. 21/1996, încălcarea art. 5 alin. (1) din lege se sancționează cu amendă de la 5 la 250 milioane lei, iar pentru agenții economici cu o cifră de afaceri de peste 2,5 miliarde lei, cu o amendă în sumă de până la 10% din cifra de afaceri.

Cifrele de afaceri ale societăților de asigurări au fost calculate conform art. 68 lit. b) din Legea nr. 21/1996 și transmise Comisiei Consiliului Concurenței de către societățile de asigurare în cauză și de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Având în vedere că cifra de afaceri a ARDAF²⁰⁾ a fost în anul 2002 de 653.866.118.000 lei, deci a depășit 2.500.000.000 lei, rezultă că amenda ce va fi aplicată acestui agent economic vinovat de încălcarea art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996 va reprezenta până la 10% din cifra de afaceri.

3. Prevederile Normelor privind individualizarea și dozarea sancțiunilor prevăzute la art. 55 și 56 din Legea concurenței nr. 21/1996, emise în aplicarea art. 57 din Legea nr. 21/1996

Conform acestor norme, la individualizarea sancțiunilor ce vor fi aplicate agenților economici pentru încălcarea prevederilor Legii nr. 21/1996 se va ține cont de următoarele aspecte:

3.1. Impactul și consecințele practicii anticoncurențiale asupra mediului concurențial și asupra consumatorilor: efectul negativ se estimează prin analiza piețelor relevante, a cotei de piață deținute de către agentul economic implicat, a duratei practicii anticoncurențiale, a efectelor structurale și/sau conjuncturale ale acesteia.

3.1.1. Durata practicii și efectele acesteia asupra mediului concurențial

Nivelul minim al primelor de asigurare de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României a fost stabilit de către „reprezentanții societăților de asigurare autorizate să elibereze documente de asigurare tip «Carte Verde» în ședința din 20 mai 1999”, conform Circularei BAAR nr. 5.813 din 28 iunie 1999.

Hotărârea BAAR, cuprinzând nivelul minim „recomandat” al primelor de asigurare de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României a fost transmisă de către acesta, prin circularele nr. 5.067 din 24 mai 1999 și nr. 5.813 din 28 iunie 1999, către „toți membrii BAAR autorizați să elibereze documente internaționale de asigurare — Carte Verde”; această „recomandare” privind nivelul minim al primelor pentru asigurarea tip Carte Verde a avut în fapt caracter obligatoriu, aspect confirmat de aplicarea în practică a acestor niveluri minime de către toate societățile care au participat la luarea deciziei în cadrul BAAR și de către 3 dintre cele 4 societăți autorizate ulterior să elibereze documentul internațional de asigurare Carte Verde.

Înțelegerea intervenită în cadrul BAAR între societățile membre BAAR, având ca obiect fixarea în mod concertat a nivelului minim de prime pentru asigurarea tip Carte Verde, a avut ca efect majorarea primelor de asigurare cu aproximativ 10 USD. Totodată fixarea acestor niveluri minime ale primelor a avut ca efect eliminarea concurenței pe piața relevantă și prejudicierea consumatorilor, deoarece, începând cu momentul aplicării acestora, consumatorul a fost privat astfel de posibilitatea de a alege, societățile autorizate practicând aceleași niveluri de prime, mai mari decât cele practicate anterior.

Totodată includerea prevederilor conform cărora BAAR stabilește tarife de prime tehnice minimale pentru asigurările tip Carte Verde și cuantumul cheltuielilor maxime pentru achiziționarea acestor asigurări, atât în art. 5 lit. c) din noul Statut al BAAR, cât și în art. 2 alin. (1) pct. 3 din Normele privind măsurile prudentiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde), puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002, a întărit caracterul obligatoriu al acestor niveluri minime de prime și a „legiferat” practic înțelegerea anticoncurențială deja existentă între societățile de asigurare în cadrul BAAR. Aceste prevederi contravin legislației în domeniul concurenței, fixarea unor tarife minime pentru asigurările tip Carte Verde fiind de natură a împiedica concurența în detrimentul beneficiarilor acestor servicii.

²⁰⁾ Transmisă prin Adresa ARDAF nr. 8.407 din 18 iulie 2003, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2—1.382 din 18 iulie 2003.

CONCLUZIE: Încălcarea prevederilor legale s-a materializat în încheierea și punerea în practică a unei înțelegeri pe orizontală, intervenită între societățile de asigurare: ASIROM, ASTRA, METROPOL, ARDAF, ALLIANZ, OMNIASIG, GRUP AS, UNITA și AGI ROMÂNIA, având ca obiect fixarea, în cadrul BAAR, a unor niveluri minime de prime la asigurarea tip Carte Verde. Totodată, deși nu au participat la încheierea înțelegerii anticoncurențiale în cauză, fiind autorizate de către BAAR ulterior, societățile INTERAMERICAN, ASITRANS și ATLASSIB au pus în practică această înțelegere. Prin urmare, cele 12 societăți de asigurări au încălcat dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996. Societatea ASIRAG nu a fost membră a înțelegerii anticoncurențiale în cauză și nu a pus în practică această înțelegere.

Durata în care înțelegerea anticoncurențială a afectat piața relevantă definită în cauză a fost de 3,5 ani (iunie 1999—octombrie 2002). Începând cu data intrării în vigoare a Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002, prin care s-au pus în aplicare Normele privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde), s-a legiferat ca atribuție a BAAR stabilirea tarifelor de prime tehnice minime pentru asigurările tip Carte Verde și cuantumul cheltuielilor maxime pentru achiziționarea acestor asigurări, întărindu-se astfel caracterul obligatoriu al acestor niveluri minime de prime. De la data intrării în vigoare a Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002 (octombrie 2002), nu se mai poate reține vinovăția societăților de asigurare.

Având în vedere aceste aspecte, din punct de vedere al gravității fapta se înscrie în categoria încălcărilor grave ale regulilor de concurență, pe următoarea scară:

- încălcări minore;
- încălcări grave;
- încălcări foarte grave.

Din punct de vedere al perioadei în care înțelegerea anticoncurențială a afectat piața relevantă definită în speță — 3,5 ani — fapta se înscrie în categoria încălcărilor de durată medie ale concurenței, pe următoarea scară:

- încălcări de scurtă durată: în general, mai puțin de 1 an;
- încălcări de durată medie: 1—5 ani;
- încălcări de durată mare: în general, mai mult de 5 ani.

Aceste încadrări au fost realizate avându-se în vedere prevederile Instrucțiunilor Comisiei Europene referitoare la metoda de stabilire a amenzilor impuse conform art. 15(2) din Reglementarea nr. 17/1962 și art. 65(5) din Tratatul ECSC (98/C9/03), publicate în Jurnalul Oficial C 009 din 14 ianuarie 1998²¹⁾.

3.1.2. Cota de piață

Cota de piață deținută de către ARDAF în anul 2002, cotă calculată în funcție de volumul primelor brute încasate din asigurări tip Carte Verde, a fost de 11,84%.

3.2. Situația economică și financiară a contravenientului, poziția pe piață, puterea de influențare asupra pieței: situația financiară a agentului economic implicat într-o practică anticoncurențială este caracterizată de cifra de afaceri și de alți indicatori financiari, după caz.

ARDAF

Anul 2002 (anul anterior emiterii deciziei):

Cifra de afaceri: 653.866.118.000 lei

Profit net: 109,968 milioane lei

3.3. Poziția autorului față de fapta și consecințele acesteia, prin săvârșirea ei din culpă sau cu intenție (constând din fapte și acte anticoncurențiale care au ca scop împiedicarea, denaturarea sau restrângerea concurenței ori cauze care au mai făcut obiectul unor decizii anterioare ale Consiliului Concurenței în care au fost incriminați aceiași agenți economici), amploarea și repetarea acțiunilor anticoncurențiale

ARDAF nu a mai fost anterior sancționată pentru încălcarea prevederilor Legii nr. 21/1996.

3.4. Circumstanțe agravante și/sau circumstanțe atenuante

3.4.1. Circumstanțe atenuante:

— fixarea unor niveluri minime ale primelor a avut loc în contextul sancțiunilor impuse de Convenție în cazul neîndeplinirii obligației de restituire a sumelor plătite de către Biroul gestionar terțelor persoane păgubite, ceea ce atrăgea răspunderea biroului sub egida căruia a fost eliberat documentul de asigurare — BAAR; BAAR trebuia, în ultimă instanță, să suporte contravaloarea despăgubirii;

— imposibilitatea onorării obligațiilor de plată ar fi condus la eliminarea României din sistemul internațional Carte Verde.

3.5. Nivelul minim al amenzii pentru contravenția săvârșită de către ARDAF, prevăzut de Normele Consiliului Concurenței privind individualizarea și dozarea sancțiunilor prevăzute la art. 55 și 56 din Legea concurenței nr. 21/1996 este de 2.000.000.000 lei.

În temeiul art. 56 lit. a), coroborat cu art. 57 și cu art. 60 alin. (3) din Legea nr. 21/1996,

DECIDE:

Art. 1. — Cuantumul amenzii ce va fi aplicat Societății de Asigurare Reasigurare ARDAF — S.A. pentru încălcarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996 prin încheierea și punerea în practică a unei înțelegeri având ca obiect fixarea — în cadrul BAAR — a unor niveluri minime de prime la asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României (Carte Verde) este de 500.000.000 (cincisutemilioane) lei.

Art. 2. — Suma reprezentând amenda se va vira în termen de maximum 15 (cincisprezece) zile de la data primirii prezentei decizii de către Societatea de Asigurare Reasigurare ARDAF — S.A. la bugetul de stat, cu ordin de plată tip trezorerie, în contul 361280013302 deschis la Banca Națională a României — Sucursala Județului Cluj, beneficiar Trezoreria Cluj, cu mențiunea: „amenzi aplicate conform Legii nr. 21/1996“. Pe versoul ordinului de plată se va menționa:

cod cont: 20220103. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Societății de Asigurare Reasigurare ARDAF — S.A., în termen de 30 de zile de la comunicare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării sale de către Secretariatul general al Consiliului Concurenței.

Art. 5. — Prezenta decizie poate fi atacată, conform art. 60 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, la președintele Consiliului Concurenței, în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 6. — Departamentul servicii și Secretariatul general din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

²¹⁾ Art 15(2) din Reglementarea nr. 17/1962 este similar art. 56 din Legea nr. 21/1996.

Art. 7. — Secretariatul general va transmite această decizie la:
Societatea de Asigurare Reasigurare ARDAF — S.A.
Sediul social: str. Samuil Micu nr. 7, Cluj-Napoca, județul
Cluj

Nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului:
J 12/4169/1992
Telefon/fax: 0264/19.82.61/19.82.66

COMISIA CONSILIULUI CONCURENȚEI

Vicepreședinte,
Vasile Șeclăman

Consilieri de concurență,
Viorel Munteanu **Alexe Gavrilă**

București, 5 august 2003.
Nr. 364.

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE

referitoare la stabilirea sancțiunilor pentru încălcarea prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996 de către Societatea Comercială ASITRANS — S.A. Asigurări Reasigurări

Comisia Consiliului Concurenței

I. În baza:

1. Decretului nr. 1.075/2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;
2. Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 30 aprilie 1996;
3. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură a Consiliului Concurenței, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 bis din 25 martie 1997, cu modificările și completările ulterioare;
4. Regulamentului pentru aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996, privind practicile anticoncurențiale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 bis din 9 iunie 1997;
5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante, în scopul stabilirii părții substanțiale de piață, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 bis din 4 aprilie 1997;
6. Investigației declanșate în Dosarul RS—171 din 22 iunie 2000 prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 59 din 19 iulie 2000;
7. prevederilor Deciziei Plenumului Consiliului Concurenței nr. 317 din 14 iulie 2003, prin care s-a finalizat investigația;
8. Ordinului președintelui Consiliului Concurenței nr. 142 din 15 iulie 2003, prin care s-a stabilit componența comisiei care va decide cuantumul amenzilor aplicate pentru practicile anticoncurențiale săvârșite de către 12 societăți de asigurare, prin încheierea unei înțelegeri privind stabilirea nivelului minim al primelor de asigurare pentru asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României (asigurare tip Carte Verde);
9. Procesului-verbal nr. V₂-1463 din 30 iulie 2003.

II. Având în vedere:

1. Decizia Plenumului Consiliului Concurenței nr. 317 din 14 iulie 2003

1.1. Prin această decizie Plenul Consiliului Concurenței a stabilit că societățile de asigurări: Societatea Comercială Asigurarea Românească ASIROM — S.A. (denumită în continuare *ASIROM*)¹⁾, Societatea de Asigurare Reasigurare ASTRA — S.A. (denumită în continuare *ASTRA*)²⁾, Societatea Comercială METROPOL — Compania Internațională de Asigurări și Reasigurări — S.A. (denumită în continuare *METROPOL*)³⁾, Societatea de Asigurare Reasigurare ARDAF — S.A. (denumită în continuare *ARDAF*)⁴⁾, Societatea Comercială ALLIANZ ȚIRIAC Asigurări — S.A. (denumită în continuare *ALLIANZ*)⁵⁾, Societatea de Asigurare Reasigurare OMNIASIG — S.A. (denumită în continuare *OMNIASIG*)⁶⁾, Grupul de Asigurări Român GRUP AS — S.A. (denumit în continuare *GRUPAS*)⁷⁾, Societatea de Asigurare UNITA — S.A. (denumită în continuare *UNITA*)⁸⁾ și Societatea Comercială Asigurare Reasigurare AGI ROMÂNIA — S.A. (denumită în continuare *AGI ROMÂNIA*)⁹⁾, INTERAMERICAN ROMÂNIA INSURANCE — S.A. (denumită în continuare *INTERAMERICAN*)¹⁰⁾, ASITRANS — S.A. Asigurări Reasigurări (denumită în continuare *ASITRANS*)¹¹⁾ și ASA Asigurări ATLASSIB — S.A. (denumită în continuare *ATLASSIB*)¹²⁾ se fac vinovate de încălcarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea concurenței nr. 21/1996 prin încheierea și/sau punerea în practică a unei înțelegeri având ca obiect fixarea — în cadrul Biroului Asigurătorilor de Autovehicule din România (denumit în continuare *BAAR*) — a unor niveluri minime de prime la asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României (Carte Verde).

1.2. La data de 20 mai 1999, la sediul BAAR¹³⁾ a fost organizată întâlnirea reprezentanților următoarelor societăți de asigurări: ASIROM, ASTRA, METROPOL, ARDAF, ALLIANZ, OMNIASIG, GRUP AS, UNITA și AGI ROMÂNIA. Această întâlnire a avut ca scop analizarea nivelului primei pentru asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României (denumită în continuare *asigurare tip Carte Verde*.) După analizarea propunerilor concrete avansate de către participanți, aceștia au hotărât ca BAAR „să recomande societăților de asigurare un nivel minim al primelor de asigurare, care să fie avut în vedere de către societățile de asigurare la stabilirea primelor ce vor fi practicate începând cu data de 15 iunie 1999 ora 0,00”, nivel majorat față de cel practicat la acea dată. Această hotărâre, incluzând și nivelul minim recomandat al primelor de asigurare, a fost transmisă de către BAAR prin Circulara nr. 5.067 din 24 mai 1999 către „toți membrii BAAR autorizați să elibereze documente internaționale de asigurare — Carte Verde”.

¹⁾ Sediul social: bd. Carol I nr. 31—33, sectorul 2, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului J 40/304/1991.

²⁾ Sediul social: str. Pușkin nr. 1, sectorul 1, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului J 40/305/1991.

³⁾ Sediul social: bd. Dimitrie Cantemir nr. 1, sectorul 3, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului J 40/12428/1991.

⁴⁾ Sediul social: str. Samuil Micu nr. 7, Cluj-Napoca, județul Cluj; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului J 12/4169/1992.

⁵⁾ Sediul social: str. Căderea Bastiliei nr. 80—84, sectorul 1, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului J 40/15882/1994.

⁶⁾ Sediul social: aleea Alexandru nr. 48, sectorul 1, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului J 40/8364/1994.

⁷⁾ Sediul social: Bd. Unirii nr. 67, bl. G2A, sectorul 3, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului J 40/6961/1995.

⁸⁾ Sediul social: str. Ofcea nr. 9, Timișoara, județul Timiș; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului J 35/21/1991.

⁹⁾ Sediul social: bd. Mircea Vodă nr. 34, bl. M1, et. 2, sectorul 3, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului J 40/10595/1995.

¹⁰⁾ Sediul social: șos. Cotroceni nr. 20, sectorul 6, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului J 40/15656/1994.

¹¹⁾ Sediul social: str. Gramond nr. 8, sectorul 4, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului J 40/2241/1994.

¹²⁾ Sediul social: str. Noica bl. 4, ap. 20, sc. b, et. 4, Sibiu; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului J 32/1053/1996.

¹³⁾ Sediul social: șos. Ștefan cel Mare nr. 30, bl. 26, sc. A, et. 6, ap. 16, sectorul 2, București.

1.3. La data de 22 iunie 1999, în ședința Comitetului de direcție al BAAR s-a hotărât ca „nivelul minim de prime la asigurarea de răspundere civilă auto, stabilit în ședința din 20 mai 1999, să se aplice începând cu data de 15 iulie 1999, ora 0,00 și nu din 15 iunie 1999”; această hotărâre a fost transmisă membrilor BAAR prin Circulara BAAR nr. 5.813 din 28 iunie 1999.

1.4. Transmiterea de către BAAR a hotărârii luate de către reprezentanții celor 9 societăți de asigurare a făcut ca aceste niveluri minime „recomandate” ale primelor să capete caracter de „obligații” pentru toate societățile de asigurare membre BAAR, care erau autorizate să practice asigurarea tip Carte Verde. Prin urmare, societățile de asigurare autorizate să elibereze documente de asigurare internațională tip Carte Verde au considerat că aceste niveluri minime „recomandate” ale primelor au un caracter obligatoriu și le-au aplicat în consecință. Cu titlu exemplificativ, la data de 25 octombrie 2001, ASTRA a menționat¹⁴⁾ că „prima de asigurare practică de ASTRA privind asigurarea de răspundere civilă pentru autovehicule cu valabilitate în afara teritoriului României este de 45 de USD [...] Primele sunt fixe, nenegociabile și sunt practicate de toate societățile de asigurare printr-o convenție ce a fost agreată în cadrul BAAR”; în același sens, UNITA¹⁵⁾ a precizat: „societatea UNITA a înțeles să se alinieze acestor tarife minime”. De asemenea, conform celor declarate de către ASIROM¹⁶⁾, „prima de asigurare pentru asigurarea tip Carte Verde pentru o perioadă de 15 zile, pentru autoturisme, este de 45 de USD”.

1.5. Aplicarea de către societățile de asigurare a nivelurilor minime „recomandate” ca fiind obligatorii rezultă și din adresele înaintate BAAR de către unii dintre membrii săi privind nerespectarea de către alte societăți de asigurare membre BAAR a nivelurilor minime „recomandate”. Cu titlu exemplificativ, la data de 22 iulie 1999¹⁷⁾, UNITA a înștiințat BAAR că ASTRA, sucursala Arad, nu a respectat hotărârea Comitetului de direcție al BAAR din data de 22 iunie 1999 referitoare la stabilirea nivelului minim al primelor la asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României. De asemenea, la data de 19 august 1999¹⁸⁾ ASIT aduce la cunoștință BAAR că „ASIT a respectat și continuă să respecte întocmai tariful minimal recomandat de BAAR prin Circulara nr. 5.813 din 28 iunie 1999. Din păcate, am constatat că nu toți membrii înțeleg să respecte recomandările BAAR, deși reprezentanții societăților autorizate de acesta să elibereze documente de asigurare tip Carte Verde au fost în unanimitate de acord cu acest tarif în ședința din 20 mai 1999 [...] Societatea noastră a considerat că atât conducerea, cât și membrii BAAR trebuie să înțeleagă consecințele grave pe care le-ar putea avea o practică greșită de vânzare a documentelor de asigurare Carte Verde la prețuri de dumping [...], avându-se în vedere principiul solidarității între societățile membre BAAR.”

1.6. Ca urmare a informațiilor primite de către BAAR cu privire la nerespectarea de către unii dintre membrii săi a acestor niveluri minime, în ședința din data de 3 septembrie 1999, Adunarea generală extraordinară a membrilor BAAR a hotărât că se vor sancționa societățile de asigurare care nu vor respecta nivelurile minime „recomandate”, accentuând prin această măsură punitivă caracterul lor obligatoriu, și nu de „recomandare”, știut fiind faptul că nu se poate sancționa nerespectarea unei „recomandări”, ci numai a unei obligații asumate. Astfel, potrivit rezoluției Adunării generale extraordinare BAAR, începând cu data de 20 septembrie 1999, ora 0,00, s-a decis „să se respecte cu strictete Circulara BAAR nr. 5.813 din 28 iunie 1999 cu referire la recomandarea privind tariful minimal de prime la asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României [...] nerespectarea acesteia poate atrage chiar retragerea dreptului societății dumneavoastră de a elibera documente internaționale de asigurare Carte Verde”. Această rezoluție a Adunării generale extraordinare BAAR a fost transmisă membrilor BAAR prin Circulara BAAR nr. 8.165 din 10 septembrie 1999.

1.7. Înțelegerea intervenită în cadrul BAAR între societățile membre BAAR, având ca obiect fixarea în mod concertat a nivelului minim de prime pentru asigurarea tip Carte Verde a avut ca efect majorarea primelor de asigurare cu aproximativ 10 USD. Totodată fixarea acestor niveluri minime ale primelor a avut ca efect eliminarea concurenței pe piața relevantă și prejudicierea consumatorilor, deoarece, începând cu momentul aplicării acestora, consumatorul a fost privat astfel de posibilitatea de a alege, societățile autorizate practicând aceleași niveluri de prime, mai mari decât cele practicate anterior.

1.8. La momentul încheierii înțelegerii, 26 de societăți de asigurări de autovehicule erau membre BAAR, dintre acestea 9 fiind autorizate să practice asigurarea tip Carte Verde, și anume: ASIROM, UNITA, ARDAF, ALLIANZ, OMNIASIG, GRUP AS, METROPOL, ASTRA și AGI ROMÂNIA. Începând cu data de 1 decembrie 1999, au mai fost autorizate să practice această categorie de asigurări și societățile: INTERAMERICAN (1 decembrie 1999—18 februarie 2002), ASIGURARE-REASIGURARE „INDUSTRIILOR ARGES” — S.A.¹⁹⁾, denumită în continuare ASIRAG (1 iunie 2000), ASITRANS (1 ianuarie 2001) și ATCLASSIB (1 iulie 2001). Cu excepția societății ASIRAG, celelalte 3 societăți de asigurări, autorizate ulterior să practice asigurarea tip Carte Verde, deși nu s-au numărat printre inițiatorii înțelegerii în cauză, au aplicat în practică nivelurile minime de prime pentru această categorie de asigurare, stabilite în cadrul BAAR de către celelalte 9 societăți de asigurări autorizate anterior.

1.9. BAAR este o organizație profesională, înființată de asiguratorii de autovehicule din România, neguvernamentală, creată în scopul dezvoltării și cooperării în domeniul asigurărilor de autovehicule și reprezentării societăților membre în relațiile cu alte organizații din țară și din străinătate. BAAR a fost înființat și își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile art. 24 din Legea nr. 47/1991 privind constituirea, organizarea și funcționarea societăților comerciale din domeniul asigurărilor, abrogată prin Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, și ale art. 102 din Legea nr. 21/1924 pentru persoanele juridice, abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.

1.10. BAAR, așa cum era constituit și conform statutului în vigoare la data săvârșirii practicii anticoncurențiale, avea misiunea de a apăra interesele legale ale membrilor săi în relațiile interne și internaționale, fără a îndeplini și rolul de Birou plătit și Birou gestionar, în sensul rambursării către birourile gestionare din străinătate a sumelor plătite de acestea cu titlu de despăgubiri pentru pagube produse de asigurării de răspundere civilă Carte Verde ai societăților de asigurare membre ale BAAR, respectiv de a plăti sumele datorate către terțe persoane păgubite, în România; funcția de administrare și gestionare a Fondului comun Carte Verde, în calitate de Birou plătit și Birou gestionar, i-a fost conferită prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002 pentru punerea în aplicare a Normelor privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde); Adunarea generală și Comitetul de direcție ale BAAR nu aveau atribuții în stabilirea nivelului primelor de asigurări.

1.11. Prin urmare, societățile de asigurare: ASIROM, ASTRA, METROPOL, ARDAF, ALLIANZ, OMNIASIG, GRUP AS, UNITA și AGI ROMÂNIA au încălcat dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996 prin încheierea și punerea în practică a unei înțelegeri având ca obiect fixarea, în cadrul BAAR, a unor niveluri minime de prime la asigurarea tip Carte Verde. Totodată, deși nu au participat la încheierea înțelegerii anticoncurențiale în cauză, fiind autorizate de către BAAR ulterior,

¹⁴⁾ Prin Adresa înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. SG — 1.008 din 26 octombrie 2001.

¹⁵⁾ Prin Adresa UNITA nr. SIAR/92591 din 5 iulie 2000, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2 639 din 6 iulie 2000.

¹⁶⁾ Prin Adresa ASIROM nr. 25.870 din 26 octombrie 2001, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. SG 1.015 din 26 octombrie 2001.

¹⁷⁾ Prin Adresa nr. AB 41.716 din 16 iulie 1999, înregistrată la BAAR cu nr. 6.139 din 22 iulie 1999.

¹⁸⁾ Prin Adresa nr. 5.130 din 19 august 1999, înregistrată la BAAR cu nr. 8.120 din 30 august 1999.

¹⁹⁾ Sediul social: bd. I.C. Brătianu bl. A5—A7, parter, Pitești, județul Argeș.

societățile INTERAMERICAN, ASITRANS și ATCLASSIB au pus în practică această înțelegere, încălcând astfel prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996. ASIRAG nu a fost membră a înțelegerii anticoncurențiale în cauză și nu a pus în practică această înțelegere.

1.12. Includerea prevederilor conform cărora BAAR stabilește tarife de prime tehnice minimale pentru asigurările tip Carte Verde și cuantumul cheltuielilor maxime pentru achiziționarea acestor asigurări atât în art. 5 lit. c) din noul Statut al BAAR, cât și în art. 2 alin. (1) pct. 3 din Normele privind măsurile prudentiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde), puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002, a întărit caracterul obligatoriu al acestor niveluri minime de prime și a „legiferat” practic înțelegerea anticoncurențială deja existentă între societățile de asigurare în cadrul BAAR. Aceste prevederi contravin legislației în domeniul concurenței, fixarea unor tarife minime pentru asigurările tip Carte Verde fiind de natură a împiedica concurența în detrimentul beneficiarilor acestor servicii. De la data intrării în vigoare a Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002 nu se mai poate reține vinovăția societăților de asigurare.

1.13. Consiliul Concurenței, în temeiul art. 54 din Legea nr. 21/1996, a constatat nulitatea art. 5 lit. c) din noul statut al BAAR aprobat de Adunarea generală BAAR în ședința din 18 decembrie 2001. În mod concret, această prevedere are următorul conținut: „BAAR stabilește tarife de prime tehnice minimale pentru asigurările Carte Verde și cuantumul cheltuielilor maxime pentru achiziționarea acestor asigurări”. Totodată, în temeiul art. 27 lit. a) și al art. 50 lit. a) din Legea nr. 21/1996, Consiliul Concurenței a solicitat Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor modificarea Normelor privind măsurile prudentiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde), puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002, în sensul eliminării pct. 3 al art. 2 alin. (1), conform căruia BAAR „stabilește nivelul minim al tarifelor de prime și limita maximă a cheltuielilor de achiziționare pentru asigurarea Carte Verde, cu avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor”.

1.14. Motivațiile BAAR și ale societăților de asigurare nu pot fi de natură să justifice o înțelegere asupra fixării, în mod concertat, a nivelurilor minime ale primelor și aplicarea acestora de către societățile de asigurare.

1.15. Cu toate acestea, nu se poate face abstracție de faptul că fixarea unor niveluri minime ale primelor a avut loc în contextul sancțiunilor impuse de Convenție în cazul neîndeplinirii obligației de restituire a sumelor plătite de către Biroul gestionar terțelor persoane păgubite, ceea ce atrăgea răspunderea biroului sub egida căruia a fost eliberat documentul de asigurare — BAAR; BAAR trebuia, în ultimă instanță, să suporte contravaloarea despăgubirii. Imposibilitatea onorării obligațiilor de plată ar fi condus la eliminarea României din sistemul internațional Carte Verde.

1.16. Piața produsului

Produsul care definește piața îl reprezintă asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României, eliberată de către o societate de asigurări autorizată, pentru a acoperi răspunderea ce rezultă din folosirea unui autovehicul. Această asigurare acoperă despăgubirile acordate pentru daunele materiale și vătămările corporale provocate de autoturismul pentru care s-a eliberat documentul de asigurare în urma unui accident în care acesta a fost implicat și găsit răspunzător pentru provocarea lui.

1.17. La data de 25 ianuarie 1949 Subcomitetul de transporturi rutiere al Comisiei Economice ONU pentru Europa a sugerat asigurătorilor — în vederea protejării terților păgubiți prin accidente de autovehicule — crearea unui document de asigurare de tip uniform, a unui Birou național în fiecare țară care aderă la acest sistem și a unui organ central — Consiliul Birourilor, cu sediul la Londra. Convenția Tip Interbirouri (denumită în continuare *Convenție*) are ca obiect punerea în practică a acestor dispoziții adoptate la 25 ianuarie 1949, înlocuite prin anexa nr. 2 la Rezoluția unificată asupra facilității transporturilor rutiere, adoptată de Comitetul permanent de lucru la cea de-a 74-a sesiune din 25—29 iunie 1949 (denumită *Recomandările de la Geneva*).

1.18. Conform acestei Convenții: (i) *certificat de asigurare* înseamnă Cartea internațională de asigurare auto (Carte Verde), în modelul sau modelele aprobate de Comitetul permanent de lucru pentru transporturi rutiere; (ii) *polița de asigurare* înseamnă o poliță de asigurare eliberată de un membru al Biroului emitent unui asigurat, pentru a acoperi răspunderea ce rezultă din folosirea unui autovehicul; (iii) *Birou* înseamnă organizația înființată de asigurători și recunoscută de guvernul din acea țară ca organizație care îndeplinește solicitările și dispozițiile din *Recomandările de la Geneva*; (iv) *Birou gestionar* înseamnă biroul (și/sau un membru al celui birou care acționează sub autorizarea acestuia) care are răspunderea în țara sa pentru gestionarea și regularizarea daunelor în conformitate cu prevederile Convenției și legii sale naționale; (v) *Birou emitent* înseamnă biroul (și/sau un membru al acestui birou) sub autorizarea căruia a fost eliberat un certificat de asigurare și care este răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor Biroului gestionar, în conformitate cu prevederile Convenției; (vi) *Birou de asistență* înseamnă biroul care este autorizat să gestioneze și să regularizeze o reclamație, în conformitate cu prevederile Convenției.

1.19. Pe lângă facilitarea liberei circulații transfrontaliere a persoanelor și a bunurilor, Convenția are drept scop atât indemnizarea victimelor accidentelor de autovehicule, de către Biroul gestionar al țării unde s-a produs accidentul, cât și rambursarea cu maximă rapiditate (în vederea reîntregirii fondului de garanție din care sunt indemnizate aceste victime) a sumelor plătite de Biroul gestionar, de către Biroul emitent (Plătitor) sau de către un membru al acestui birou, sub autorizarea căruia a fost eliberat un certificat de asigurare și care este răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor Biroului gestionar.

1.20. În conformitate cu dispozițiile Convenției, documentul internațional de asigurare „Carte Verde” este emis sub autoritatea și egida Biroului emitent și este oferit de către societățile de asigurare membre ale acestui birou posesorilor de autovehicule care doresc să călătorească în străinătate și care încheie cu acestea un contract de asigurare de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României. Acest document garantează că, în fiecare țară tranzitată de asigurat, Biroul gestionar al acelei țări își asumă pentru acel autovehicul, în mod obligatoriu, răspunderea pe care ar avea-o o societate de asigurare locală, potrivit reglementărilor legale privitoare la răspunderea pentru prejudiciile cauzate prin accidente de autovehicule în vigoare în țara Biroului gestionar.

1.21. Dacă asiguratul de răspundere civilă auto aflat în țara Biroului gestionar produce un accident, victima se va adresa Biroului gestionar, care o va despăgubi în numele Biroului emitent. După efectuarea plății, Biroul gestionar care a regularizat dauna se va adresa, în mod direct sau prin intermediul Biroului emitent, asigurătorului care a eliberat documentul internațional de asigurare, iar, în cazul în care acest asigurător nu efectuează plata, din orice motiv, inclusiv din cauze de insolvență, Biroul gestionar se va regresa împotriva Biroului emitent, care va suporta întotdeauna, în ultimă instanță, despăgubirea acordată de către Biroul gestionar.

1.22. În România BAAR este recunoscut de Guvernul României ca organizație care dă curs solicitărilor și dispozițiilor din *Recomandările de la Geneva*, în conformitate cu art. 3 lit. g) din Convenție.

1.23. Piața relevantă geografică

Având în vedere repartizarea în teritoriu a societăților de asigurare autorizate să practice asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României, precum și a beneficiarilor, piața geografică relevantă este piața națională.

1.24. Plenul Consiliului Concurenței a autorizat Comisia să stabilească amenzile ce vor fi aplicate societăților de asigurări sub nivelul minim prevăzut de Normele Consiliului Concurenței privind individualizarea și dozarea sancțiunilor prevăzute la art. 55 și 56 din Legea concurenței nr. 21/1996.

2. Dispozițiile art. 56 din Legea nr. 21/1996

Conform dispozițiilor art. 56 teza a 2-a lit. a) din Legea nr. 21/1996, încălcarea art. 5 alin. (1) din lege se sancționează cu amendă de la 5—250 milioane lei, iar pentru agenții economici cu o cifră de afaceri de peste 2,5 miliarde lei, cu o amendă în sumă de până la 10% din cifra de afaceri.

Cifrele de afaceri ale societăților de asigurări au fost calculate conform art. 68 lit. b) din Legea nr. 21/1996 și transmise Comisiei Consiliului Concurenței de către societățile de asigurare în cauză și de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Având în vedere că cifra de afaceri a ASITRANS²⁰⁾ a fost în anul 2002 de 146.224.364.000 lei, deci a depășit 2.500.000.000 lei, rezultă că amenda ce va fi aplicată acestui agent economic vinovat de încălcarea art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996 va reprezenta până la 10% din cifra de afaceri.

3. Prevederile Normelor privind individualizarea și dozarea sancțiunilor prevăzute la art. 55 și 56 din Legea concurenței nr. 21/1996, emise în aplicarea art. 57 din Legea nr. 21/1996

Conform acestor norme, la individualizarea sancțiunilor ce vor fi aplicate agenților economici pentru încălcarea prevederilor Legii nr. 21/1996 se va ține cont de următoarele aspecte:

3.1. Impactul și consecințele practicii anticoncurențiale asupra mediului concurențial și asupra consumatorilor: efectul negativ se estimează prin analiza piețelor relevante, a cotei de piață deținute de către agentul economic implicat, a duratei practicii anticoncurențiale, a efectelor structurale și/sau conjuncturale ale acesteia.

3.1.1. Durata practicii și efectele acesteia asupra mediului concurențial

Nivelul minim al primelor de asigurare de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României a fost stabilit de către „reprezentanții societăților de asigurare autorizate să elibereze documente de asigurare tip Carte Verde în ședința din 20 mai 1999, conform Circularei BAAR nr. 5.813 din 28 iunie 1999.

Hotărârea BAAR, cuprinzând nivelul minim „recomandat” al primelor de asigurare de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României a fost transmisă de către acesta, prin circularele nr. 5.067 din 24 mai 1999 și nr. 5.813 din 28 iunie 1999 către „toți membrii BAAR autorizați să elibereze documente internaționale de asigurare — Carte Verde”; această „recomandare” privind nivelul minim al primelor pentru asigurarea tip Carte Verde a avut în fapt caracter obligatoriu, aspect confirmat de aplicarea în practică a acestor niveluri minime de către toate societățile care au participat la luarea deciziei în cadrul BAAR și de către 3 dintre cele 4 societăți autorizate ulterior să elibereze documentul internațional de asigurare Carte Verde.

Înțelegerea intervenită în cadrul BAAR între societățile membre BAAR, având ca obiect fixarea în mod concertat a nivelului minim de prime pentru asigurarea tip Carte Verde, a avut ca efect majorarea primelor de asigurare cu aproximativ 10 USD. Totodată fixarea acestor niveluri minime ale primelor a avut ca efect eliminarea concurenței pe piața relevantă și prejudicierea consumatorilor, deoarece, începând cu momentul aplicării acestora, consumatorul a fost privat astfel de posibilitatea de a alege, societățile autorizate practicând aceleași niveluri de prime, mai mari decât cele practicate anterior.

Totodată includerea prevederilor conform cărora BAAR stabilește tarife de prime tehnice minimale pentru asigurările tip Carte Verde și cuantumul cheltuielilor maxime pentru achiziționarea acestor asigurări, atât în art. 5 lit. c) din noul Statut al BAAR, cât și în art. 2 alin. (1) pct. 3 din Normele privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde), puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002, a întărit caracterul obligatoriu al acestor niveluri minime de prime și a „legiferat” practic înțelegerea anticoncurențială deja existentă între societățile de asigurare în cadrul BAAR. Aceste prevederi contravin legislației în domeniul concurenței, fixarea unor tarife minime pentru asigurările tip Carte Verde fiind de natură a împiedica concurența în detrimentul beneficiarilor acestor servicii.

CONCLUZIE: Încălcarea prevederilor legale s-a materializat în încheierea și punerea în practică a unei înțelegeri pe orizontală, intervenită între societățile de asigurare: ASIROM, ASTRA, METROPOL, ARDAF, ALLIANZ, OMNIASIG, GRUP AS, UNITA și AGI ROMÂNIA, având ca obiect fixarea, în cadrul BAAR, a unor niveluri minime de prime la asigurarea tip Carte Verde. Totodată, deși nu au participat la încheierea înțelegerii anticoncurențiale în cauză, fiind autorizate de către BAAR ulterior, societățile INTERAMERICAN, ASITRANS și ATCLASSIB au pus în practică această înțelegere. Prin urmare, cele 12 societăți de asigurări au încălcat dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996. Societatea ASIRAG nu a fost membră a înțelegerii anticoncurențiale în cauză și nu a pus în practică această înțelegere.

Durata în care înțelegerea anticoncurențială a afectat piața relevantă definită în cauză a fost de 3,5 ani (iunie 1999 — octombrie 2002). Începând cu data intrării în vigoare a Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002, prin care s-au pus în aplicare Normele privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde), s-a legiferat ca atribuție a BAAR stabilirea tarifelor de prime tehnice minimale pentru asigurările tip Carte Verde și cuantumul cheltuielilor maxime pentru achiziționarea acestor asigurări, întărindu-se astfel caracterul obligatoriu al acestor niveluri minime de prime. De la data intrării în vigoare a Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002 (octombrie 2002) nu se mai poate reține vinovăția societăților de asigurare.

Având în vedere aceste aspecte, din punct de vedere al gravității fapta se înscrie în categoria încălcărilor grave ale regulilor de concurență pe următoarea scară:

- încălcări minore;
- încălcări grave;
- încălcări foarte grave.

Din punct de vedere al perioadei în care înțelegerea anticoncurențială a afectat piața relevantă definită în speță — 3,5 ani — fapta se înscrie în categoria încălcărilor de durată medie ale concurenței pe următoarea scară:

- încălcări de scurtă durată: în general, mai puțin de 1 an;
- încălcări de durată medie: 1—5 ani;
- încălcări de durată mare: în general, mai mult de 5 ani.

Aceste încadrări au fost realizate avându-se în vedere prevederile Instrucțiunilor Comisiei Europene referitoare la metoda de stabilire a amenzilor impuse conform art. 15(2) din Reglementarea nr. 17/1962 și art. 65(5) din Tratatul ECSC (98/C9/03), publicate în Jurnalul Oficial C 009 din 14 ianuarie 1998²¹⁾.

Se menționează faptul că ASITRANS a fost autorizată de către BAAR să practice asigurarea tip Carte Verde la data de 1 ianuarie 2001. Deci, ASITRANS a pus în practică înțelegerea anticoncurențială începând de la această dată.

²⁰⁾ Transmisă prin Adresa ASITRANS nr. 2.203 din 16 iulie 2003, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2 — 1.366 din 17 iulie 2003.

²¹⁾ Art. 15(2) din Reglementarea nr. 17/1962 este similar art. 56 din Legea nr. 21/1996.

3.1.2. Cota de piață

Cota de piață deținută de către ASITRANS în anul 2002, cotă calculată în funcție de volumul primelor brute încasate din asigurări tip Carte Verde, a fost de 3,46%.

3.2. Situația economică și financiară a contravenientului, poziția pe piață, puterea de influențare asupra pieței: situația financiară a agentului economic implicat într-o practică anticoncurențială este caracterizată de cifra de afaceri și de alți indicatori financiari, după caz.

ASITRANS

Anul 2002 (anul anterior emiterii deciziei):

Cifra de afaceri: 146.224.364.000 lei

Profit net: 16,691 milioane lei

3.3. Poziția autorului față de fapta și consecințele acesteia, prin săvârșirea ei din culpă sau cu intenție (constând în fapte și acte anticoncurențiale care au ca scop împiedicarea, denaturarea sau restrângerea concurenței ori cauze care au mai făcut obiectul unor decizii anterioare ale Consiliului Concurenței în care au fost incriminați aceiași agenți economici), amplexarea și repetarea acțiunilor anticoncurențiale.

ASITRANS nu a mai fost anterior sancționată pentru încălcarea prevederilor Legii nr. 21/1996.

3.4. Circumstanțe agravante și/sau circumstanțe atenuante

3.4.1. Circumstanțe atenuante:

— fixarea unor niveluri minime ale primelor a avut loc în contextul sancțiunilor impuse de Convenție în cazul neîndeplinirii obligației de restituire a sumelor plătite de către Biroul gestionar terțelor persoane păgubite, ceea ce atrăgea răspunderea biroului sub egida căruia a fost eliberat documentul de asigurare — BAAR; BAAR trebuia, în ultimă instanță, să suporte contravaloarea despăgubirii;

— imposibilitatea onorării obligațiilor de plată ar fi condus la eliminarea României din sistemul internațional Carte Verde;

— nu s-a numărat printre inițiatorii înțelegerii anticoncurențiale, neparticipând la încheierea acesteia (a fost autorizată de către BAAR să practice asigurarea tip Carte Verde ulterior datei la care s-a încheiat înțelegerea anticoncurențială), dar a pus în practică această înțelegere, practicând nivelurile minime de prime stabilite de către celelalte 9 societăți de asigurări în cadrul BAAR.

3.5. Nivelul minim pentru contravenția săvârșită de către ASITRANS, prevăzut de Normele Consiliului Concurenței privind individualizarea și dozarea sancțiunilor prevăzute la art. 55 și 56 din Legea concurenței nr. 21/1996 este de 1.000.000.000 lei.

În temeiul art. 56 lit. a), coroborat cu art. 57 și cu art. 60 alin. (3) din Legea nr. 21/1996,

DECIDE:

Art. 1. — Quantumul amenzii ce va fi aplicat Societății Comerciale ASITRANS — S.A. Asigurări Reasigurări pentru încălcarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996 prin încheierea și punerea în practică a unei înțelegeri având ca obiect fixarea — în cadrul BAAR — a unor niveluri minime de prime la asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României (Carte Verde) este de 120.000.000 (unasutădouăzeci milioane) lei.

Art. 2. — Suma reprezentând amenda se va vira în termen de maximum 15 (cincisprezece) zile de la data primirii prezentei decizii de către Societatea Comercială ASITRANS — S.A. Asigurări Reasigurări la bugetul de stat, cu ordin de plată tip trezorerie, în contul 361280054300 deschis la Banca Națională a României — Sucursala Municipiului București, beneficiar Trezoreria Sectorului 4, cu mențiunea: „amenzi aplicate conform Legii nr. 21/1996“. Pe versoul ordinului de plată se va menționa: cod cont: 20220103. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Societății Comerciale ASITRANS — S.A. Asigurări Reasigurări, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării sale de către Secretariatul general al Consiliului Concurenței.

Art. 5. — Prezenta decizie poate fi atacată, conform art. 60 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, la președintele Consiliului Concurenței, în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 6. — Departamentul servicii și Secretariatul general din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 7. — Secretariatul general va transmite prezenta decizie la:

Societatea Comercială ASITRANS — S.A. Asigurări Reasigurări

Sediul social: Str. Gramond nr. 8, sectorul 4, București.
Nr. de înregistrare la Oficiul registrului comerțului: J40/2241/1994

Telefon/fax: 336.70.61/336.96.01

COMISIA CONSILIULUI CONCURENȚEI

Vicepreședinte,
Vasile Șeclăman

Consilieri de concurență,
Viorel Munteanu **Alexe Gavrilă**

București, 5 august 2003.

Nr. 365.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro